

UNIVERZITA KARLOVA

Filozofická fakulta

Katedra psychologie

Diplomová práce

Bc. Dominika Burdová

**Profesní kompetence policistů pro práci s osobami s parafilní
preferencí: stigmatizace a evaluace efektu edukačního programu
Parafilik**

**Professional Competence of Police Officers in Working with
Persons with Paraphilic Preference: Stigmatization and
Evaluation of the Effect of the Parafilik Educational Program**

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Kateřina Klapilová, PhD.

2025

Poděkování

Moje poděkování patří především vedoucí mé práce Mgr. Kateřině Klapilové, PhD. za její cenné rady a pomoc při realizaci této práce. Za pomoc děkuji také Mgr. Marku Navrátilovi a Bc. Lucii Kalenské. V neposlední řadě děkuji své rodině, manželovi a synovi za dlouhodobou podporu a svým spolužačkám za jejich přátelství.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

Bc. Dominika Burdová

V Praze dne 23. 4. 2025

Abstrakt

Subjektivně vnímaná úroveň profesních kompetencí a míra stigmatizace osob s parafilní preferencí hrají klíčovou roli v ochotě odborníků pracovat s touto skupinou, přičemž nedostatečné znalosti a negativní postoje představují hlavní bariéry ve využívání péče parafilními jedinci. Účelem edukačního programu Parafilek je právě rozvoj specifických pracovních kompetencí policistů. Cílem této práce je u souboru policistů ($N = 62$) 1) zjistit vnímanou úroveň profesních kompetencí a ochoty pro práci s parafileky, 2) zjistit míru stigmatizace nedelikventních parafilních osob a 3) vyhodnotit efekt edukačního programu Parafilek. Za tímto účelem byla analyzována data z původně evaluačních dotazníků administrovaných v rámci tohoto edukačního programu. Výzkum ukázal, že po jeho absolvování došlo u policistů ke statisticky signifikantnímu zvýšení subjektivního porozumění parafilem a k subjektivnímu zvýšení profesních kompetencí a ochoty pracovat s parafilními osobami, ačkoli tyto změny statisticky signifikantní nebyly. Zároveň došlo ke snížení míry stigmatizace těchto osob, přičemž program přispěl k posunu k orientaci policistů na zpřístupnění péče pro tuto cílovou skupinu, což je zásadní pro prevenci sexuální delikvence. Tyto poznatky přispějí ke zlepšení způsobu vzdělávání policistů a informace ohledně stigmatizace parafileků ze strany policistů pomohou zefektivnit snahu o odstranění bariér pro práci s touto cílovou skupinou.

Klíčová slova: edukace; parafilie; policie; profesní kompetence; stigmatizace

Abstract

The subjectively perceived level of professional competence and the level of stigmatization of people with paraphilic preferences play a key role in the willingness of professionals to work with this group, with insufficient knowledge and negative attitudes representing the main barriers to the use of care by paraphilic individuals. The purpose of the Parafilik educational program is precisely to develop specific work competence of police officers. The aim of this study is to 1) determine the perceived level of professional competence and willingness to work with paraphiles, 2) determine the level of stigmatization of non-offending paraphiles, and 3) evaluate the effect of the Parafilik educational program in a cohort of police officers ($N = 62$). For this purpose, data from the original evaluation questionnaires administered as part of this educational program were analyzed. The research showed that after completing the program, police officers experienced a statistically significant increase in their subjective understanding of paraphilias and a subjective increase in their professional competence and willingness to work with paraphilic persons, although these changes were not statistically significant. At the same time, there was a reduction in the level of stigmatization of these persons, and the program contributed to a shift in the orientation of police officers towards making care more accessible to this target group, which is essential for the prevention of sexual offending. These findings will contribute to improving the way police officers are trained, and information regarding the stigmatization of paraphiles by police officers will help to streamline efforts to remove barriers to working with this target group.

Key words: education; paraphilia; police; professional competence; stigmatization

Obsah

Úvod.....	10
I. Teoretická část.....	12
1. Parafilie	12
1.1. Druhy parafilí a jejich prevalence	13
1.1.1. Exhibicionismus	13
1.1.2. Voyeuristická porucha.....	14
1.1.3. Pedofilie	15
1.1.4. Sexuální sadismus	16
1.1.5. Frotteuristická porucha.....	16
1.2. Delikvence.....	16
2. Stigmatizace osob s parafilní preferencí a její důsledky	18
2.1. Stigmatizace ze strany obecné populace	18
2.2. Stigmatizace ze strany odborníků	21
2.2.1. Policisté	24
2.3. Autostigmatizace	26
3. Profesní kompetence pro práci s osobami s parafilní preferencí	28
3.1. Edukační programy na zvýšení profesních kompetencí.....	29
3.1.1. Edukační program Parafilik – „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchání sexuální delikvence“	31
II. Empirická část	33
4. Cíl výzkumu	33
4.1. Výzkumné otázky.....	33
5. Metodika.....	34
5.1. Výzkumný soubor	34
5.2. Měřicí nástroje a tematické okruhy dotazníku	34
5.2.1. Demografické údaje	34
5.2.2. Vzdělávání v oblasti sexuálního násilí	36

5.2.3.	Profesní zkušenosti se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí	36
5.2.4.	Teoretické znalosti o parafileích	36
5.2.5.	Kompetence pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí.....	37
5.2.6.	Ochota pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí...	37
5.2.7.	Evaluace školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence"	37
5.2.8.	Stigma Inventory	38
5.2.9.	Škála Attitudes to Sexual Offenders (ATS-21, škála postojů vůči sexuální delikventům).....	38
5.3.	Procedura.....	39
5.4.	Statistická analýza	40
5.5.	Etika výzkumu.....	40
6.	Výsledky.....	42
6.1.	Vzdělávání v oblasti sexuálního násilí	42
6.2.	Profesní zkušenosti se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí	43
6.3.	Teoretické znalosti o parafileích	45
6.4.	Kompetence pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí ..	47
6.5.	Ochota pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí.....	49
6.6.	Stigma Inventory	53
6.6.1.	Srovnání míry stigmatizace nedelikventních osob s pedohebefilní preferencí mezi policisty, odborníky z oblasti zdravotnictví a obecnou populací	55
6.7.	ATS-21	62
6.8.	Evaluace školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence"	63
7.	Diskuze.....	66
8.	Závěr.....	71

Reference.....	73
Seznam příloh.....	83
Přílohy	84
Příloha 1 – Výsledky Stigma Inventory – pedohebefilní preference	84
Příloha 2 – Výsledky Stigma Inventory – sexuálně motivované násilí (sexuální sadisté či agresori).....	87
<i>Stigma Inventory – sexuálně motivované násilí (sexuální sadisté či agresori)</i>	87
Příloha 3 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ	90
Příloha 4 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající.....	92
Příloha 5 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé.....	96
Příloha 6 – Přepis dotazníku, varianta 1 – po školení	101
Příloha 7 – Přepis dotazníku – varianta 1, před školením	107
Příloha 8 – Přepis dotazníku – varianta 2, po školení	113
Příloha 9 – Přepis dotazníku – varianta 2, před školením	115
Příloha 10 – Přepis dotazníku – Varianta 3, před školením	117
Příloha 11 – Přepis dotazníku – varianta 3, po školení	122

Seznam zkratk

ATS	Attitudes Toward Sex Offenders
BDSM	Bondage (svazování, poutání), dominance a submisivita, sadismus a masochismus
DSM-V	Diagnostický a statistický manuál duševních poruch, pátá edice
MKN-11	Mezinárodní klasifikace nemocí, 11. revize
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování
SMTČ	Sexuálně motivovaná trestná činnost

Úvod

Cílem této práce je:

- 1) zjistit, jak soubor příslušníků Policie České republiky vnímá své profesní kompetence a ochotu pro práci s osobami s parafilní preferencí,
- 2) zjistit míru stigmatizace nedelikventních osob s parafilní preferencí ze strany policistů u tohoto souboru a
- 3) vyhodnotit efekt edukačního programu Parafilik („Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“) na profesní kompetence, ochotu policistů pro práci s osobami s parafilní preferencí a na jejich teoretické znalosti o problematice parafilii.

Z dosavadních výzkumů vyplývá, že právě subjektivně vnímaná úroveň profesních kompetencí a míra stigmatizace osob s parafilní preferencí hrají zásadní roli v ochotě odborníků pro práci s touto profesní skupinou. Zároveň právě nedostatečné specifické znalosti, kompetence a motivace odborníků pro práci s touto klientelou a jejich stigmatizující a negativní postoje představují pro tuto skupinu hlavní bariéry ve využívání péče zaměřené na zvládnutí jejich parafilních preferencí. Dostupnost kvalitní péče je přitom klíčová pro prevenci rozvinutí delikventního sexuálního chování či recidivy. Policie je často první institucí, která přijde do styku s pachatelem sexuálně motivované trestné činnosti, a proto je potřeba, aby policisté dokázali rozpoznat, kdy je na místě danou osobu odkázat do specializované péče, aby znali síť služeb pro parafilní jedince, a aby se při práci s touto skupinou cítili jistí a kompetentní. Odtud plyne potřeba specializovaného vzdělání v oblasti psychologie sexuálního násilí a parafilii, které poskytuje právě edukační program vytvořený v rámci projektu Parafilik.

Předkládaná práce se ve své teoretické části nejprve věnuje obecnému tématu parafilii a parafilních poruch, jejich prevalence a sexuální delikvence. Druhá kapitola pak představuje aktuální poznatky ohledně stigmatizace osob s parafilní preferencí ze strany veřejnosti i odborníků a zabývá se jejich dopady na parafilní jedince. Třetí a poslední kapitola teoretické části pak pojednává o významu profesních kompetencí odborníků pro práci s touto cílovou skupinou, představuje některé aktuální výzkumy v oblasti edukačních programů na zvýšení profesních kompetencí potřebných pro práci s touto klientelou a podrobně popisuje také obsah edukačního programu Parafilik na téma „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání

sexuální delikvence“. Empirickou část práce pak tvoří analýza původně evaluačních dotazníků administrovaných v rámci tohoto školení.

I. Teoretická část

1. Parafilie

Parafilie, dříve známé jako sexuální deviace, „jsou charakterizovány intenzivním a dlouhotrvajícím sexuálním zájmem o netypické sexuální aktivity“ (Potyszová et al., 2023, s. 4). Jde o vrozené nastavení sexuality, nikoli o záležitost volby (Potyszová et al., 2023). Parafilní zájem se může projevovat jako myšlenky, fantazie, či chování (Bártová et al., 2021). Souvisejícím pojmem je pak parafilní porucha, o které hovoříme, pokud se se toto intenzivní atypické sexuální vzrušení týká osob, které nemohou nebo nechtějí dát souhlas, a to kvůli svému postavení nebo věku, a pokud jedinec na základě tohoto svého zájmu koná nebo je jím významně sužován (Světová zdravotnická organizace, 2022).

Ačkoli tomu starší název „sexuální deviace“ nenapovídá, parafilie nejsou v populaci tak vzácné ani neobvyklé (Bártová et al., 2021). Stanovení prevalence parafilií v obecné populaci je však komplikované. Tradičně totiž byla zkoumána především na klinických a forenzních vzorcích, jednotliví výzkumníci používají rozdílné definice a metodologické postupy, často je věnována pozornost pouze parafilnímu chování, přičemž myšlenky a fantazie zůstávají opomenuty, a prevalence jednotlivých druhů parafilií se velmi různí (Bártová et al., 2021; Wdowiak et al., 2025). Výzkumy převážně ukazují, že parafilie jsou častější u mužů, nicméně to může být způsobeno právě i tím, že mnoho autorů pracuje s klinickým vzorkem, přičemž množství žen ve specializované péči pro pachatele sexuálně motivované trestné činnosti (SMTČ) je minimální (Bártová et al., 2021). V posledních letech však již mnoho výzkumů využívá vzorky z obecné populace s vyváženým zastoupením žen.

V českém prostředí se prevalencí parafilních zájmů v obecné populaci zabývali Bártová et al. (2021). Ze vzorku 5 023 mužů a 5 021 žen uvedlo 31,3 % mužů a 13,6 % žen preferenci pro alespoň jednu parafilii, přičemž nejčastěji se jednalo o voyeurismus, frotteurismus a fetišismus. Užívání pornografie s parafilním obsahem alespoň sedmkrát za posledních šest měsíců reportovalo 21,1 % mužů a 5,1 % žen (nejčastěji s tematikou fetišismu, voyeurismu, imobilizace a ponížení či submise). Přítomnost parafilních fantazií minimálně jednou týdně za posledních šest měsíců uvedlo 20,4 % mužů a 6,5 % žen (nejčastěji voyeuristické a fetišistické, u mužů pak také tušerství a u žen submise). Konečně parafilní chování alespoň desetkrát za život reportovalo 23,3 % mužů a 10,1 % žen, přičemž se nejčastěji opět jednalo o fetišismus, tušerství a voyeurismus. K podobným závěrům jako Bártová et al. dospěli také

Joyal a Carpentier (2017) na vzorku 1 040 obyvatel Quebecu. Téměř polovina respondentů (45,6 %) vyjádřila touhu uskutečnit alespoň jedno parafilní chování a 33,9 % tak alespoň jednou v životě učinilo. Mezi nejprevalentnějšími parafiliiemi, v případě touhy i chování, byl opět voyeurismus, fetišismus, exhibicionismus, frotteurismus a masochismus.

Jak je z výsledků výzkumu Bártové et al. (2021) zřejmé, čeští muži obecně vykazovali vyšší prevalenci parafilního zájmu i chování než ženy. Signifikantně vyšší prevalenci parafilních zájmů u mužů reportovali i Chan a Myers (2023) u vzorku 1 885 hongkongských studentů, přičemž jde o jednu z mála studií, která se zabývala prevalencí parafilních zájmů v jiné než západní kultuře. Dawson et al. (2016) pak v případě 1 226 kanadských studentů a obecné populace popsali u mužů signifikantně nižší odpor nebo vyšší vzrušení ve vztahu k většině parafilního chování. V případě voyeurismu, biastofilie, hebefilie, fetišismu a urofilie uvádějí střední efekty, v případě sadismu, frotteurismu, exhibicionismu, pedofilie a skatofilie malé, ale signifikantní efekty. Genderovým rozdíům v prevalenci parafilii se věnovali i Castellini et al. (2018), kteří pro svůj výzkum využili vzorek 775 italských vysokoškolských studentů. Polovina dotázaných mužů (50,6 %) a 41,5 % dotázaných žen reportovalo ve svém životě alespoň jedno chování, které by mohlo být považováno za parafilní. Muži opět častěji reportovali voyeuristické, exhibicionistické, sadistické a frotteuristické chování, ženy pak fetišistické a masochistické. Abdullahi et al. (2015) ve své práci zjišťovali přítomnost parafilních symptomů přítomných déle než šest měsíců mezi 871 nigerijskými studenty, přičemž pravděpodobnost přítomnosti alespoň jedné parafilní poruchy autoři na základě získaných dat popisují, poměrně překvapivě, u 16,8 % žen a 13,2 % mužů. Nicméně tento rozdíl mezi pohlavími nebyl statisticky signifikantní. Nejčastěji reportovanými parafiliiemi byl u tohoto vzorku opět voyeurismus (8,7 %) a frotteurismus (3,4 %), nejméně častou pak pedofilie (0,5 %).

1.1. Druhy parafilii a jejich prevalence

Parafilní poruchy jsou součástí Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN-11) i Diagnostického a statistického manuálu (DSM-V), přičemž pro účely této práce budu vycházet právě z MKN-11. Nyní budou stručně představeny druhy parafilii v této klasifikaci specifikované.

1.1.1. Exhibicionismus

Sexuální myšlenky, fantazie či nutkání se v případě exhibicionismu týkají obnažování genitálií před typicky neznámými, nic netušícími osobami, a to převážně bez usilování o bližší

kontakt. K tomuto chování obvykle dochází na veřejných místech a zhruba v polovině případů je spojeno s erekcí a masturbací (Clark et al., 2016; Fraga Dominguez et al., 2024; Kaylor et al., 2019; Světová zdravotnická organizace, 2022; Weiss, 2017).) Prevalence exhibicionistické poruchy je odhadována na 2 až 5 % u mužů, o exhibicionistkách opět není dostupno zdaleka tolik údajů, nicméně je u žen očekávána výrazně nižší prevalence (Abdullahi et al., 2015; Kaylor et al., 2019). Odhad prevalence exhibicionistického chování je pak signifikantně vyšší (Kaylor et al., 2016). Weiss (2017) v tomto kontextu uvádí, že například expozice genitálu před dětmi může být spíš projevem pedofilní parafilní poruchy, a pokud dochází u exhibující osoby ke zkracování vzdálenosti od obětí a vyžadování kontaktu, může se jednat o sexuálního agresora s rizikem eskalace chování. Dle Kaylor et al. (2019) je exhibicionismus často komorbidní s jinými parafilii.

Vzhledem k silně nutkavému charakteru je s exhibicionismem spojena vysoká specifická recidiva (Weiss, 2017), podle Kaylor et al. (2019) recidivuje 18,6 až 56,9 % osob s touto poruchou. Posledně zmínění autoři také uvádí, že skutečný výskyt exhibicionistického chování je dle odhadů až 150krát vyšší, než uvádí policejní statistiky. Výzkumy proto často k odhadu prevalence exhibicionistického chování využívají self-report obětí těchto skutků. Vyplývá z nich, že 10 až 58,7 % osob se v průběhu života stane alespoň jednou obětí exhibicionismu, přičemž v případě žen je toto riziko signifikantně vyšší (Hopkins et al., 2016).

1.1.2. Voyeuristická porucha

V případě voyeurismu je zdrojem sexuálního vzrušení „pozorování nic netušící osoby, která je nahá, svléká se nebo se účastní sexuální aktivity“ (Světová zdravotnická organizace, 2022). Dle Wdowiak et al. (2025) se odhadovaná prevalence voyeurismu v obecné populaci pohybuje okolo 16 %, 12 % v případě mužů a 4 % v případě žen. Hopkins et al. (2016) odhadují, že zhruba 90 % exhibicionistů představují muži. Lister a Gannon (2024) provedli výzkum na vzorku 17 britských mužů ve výkonu trestu odnětí svobody, kteří byli primárně odsouzeni právě za voyeuristické chování. Respondenti se tohoto chování dopustili průměrně pětkrát, přičemž průměrný počet usvědčení za toto chování byl 3,29. Osm z dotázaných mužů cílilo v rámci svého parafilního chování na dospělé, tři na děti pod 16 let a zbytek respondentů věkovou preferenci oběti neměl. Sedm respondentů uvedlo, že kromě voyeurismu mají také sexuální zájem o děti a dospívající, devět respondentů bylo také odsouzeno za SMTČ na dítěti.

1.1.3. Pedofilie

Předmětem sexuálního zájmu i citové náklonnosti osob s pedofilií jsou děti před pubertou (Cantor & McPhail, 2016; Martijn et al., 2020; Světová zdravotnická organizace, 2022). Spadá sem tedy sexuální preference pro všechny věkové kategorie zhruba do 12 až 13 let, kdy se začínají u dětí objevovat tzv. sekundární pohlavní znaky, jako je růst prsou, vousů či výrazného ochlupení. Sexuální zájem o starší děti se nazývá v případě děvčat hebefilie a v případě chlapců efebofilie (Parafilik, n.d a.; Seto, 2009). Ve výzkumných pracích však často bývají tyto dvě kategorie slučovány a za hranici je považován legální věk způsobilosti k pohlavnímu styku. Osoby s pedofilním sexuálním zájmem také mohou zažívat různou míru sexuální preference pro děti, od výhradních pedofilů až po osoby, u kterých převažuje přitažlivost k dospělým (Seto, 2009).

Co se týče prevalence pedofilie, Seto (2009) hovoří o horní hranici 5 %, přičemž zhruba 3 až 9 % mužů přiznává sexuální fantazie nebo kontakt s prepubescentními dětmi. Wurtele et al. (2014) se dotázali 263 žen a 173 mužů na jejich sexuální zájmy a pravděpodobnost různého sexuálního chování zahrnujícího děti v případě, že by měli jistotu, že nebudou přistiženi a potrestáni. Čtyři procenta mužů a 1 až 2 % žen vyjádřila určitou míru souhlasu s tím, že mají fantazie o sexu s dítětem, jsou dětmi sexuálně přitahováni a že sex s dítětem je obsahem jejich masturbačních fantazií. Nějakou míru pravděpodobnosti, že by v případě absence následků sledovali dětskou pornografii, reportovalo 9 % mužů a 3 % žen, v případě sexuální aktivity s dítětem to bylo 6 % mužů a 2 % žen. Podobnou prevalenci sexuálního zájmu o děti popsali i Dombert et al. (2016). Z 8 718 německých mužů 5,5 % reportovalo jakoukoli formu pedofilního sexuálního zájmu, 4,1 % mělo sexuální fantazie o prepubescentních dětech, 3,2 % reportovalo zkušenost se sexuálním chováním s prepubescentními dětmi a 1,7 % sledovalo výhradně dětskou pornografii.

Paquette et al. (2022) ve svém výzkumu prokázali vztah mezi konzumací dětské pornografie, sexuálním zájmem o děti a páčáním SMTČ na dětech. Seto (2010) dokonce uvádí, že 95 % osob, které se identifikují jako pedofilové, někdy užilo dětskou pornografii, přičemž 59 % tak činilo „často“. Dalším způsobem manifestace pedofilních zájmu v kyberprostoru je tzv. kybergrooming, tedy manipulativní snaha o vytvoření iluze důvěrného vztahu s dítětem s cílem setkání se v reálném světě a případného zneužití (Parafilik, n.d. b; Schulz et al., 2016).

1.1.4. Sexuální sadismus

Osoba s preferencí pro sexuální sadismus upřednostňuje takovou sexuální aktivitu, která zahrnuje působení fyzické nebo psychické bolesti, ponižování či omezování svobody, trýznění a prodlužování utrpení druhého (Parafilik, n.d. c; Světová zdravotnická organizace, 2022). Vzhledem k tomu, že se tato část práce věnuje jednotlivým diagnózám parafilních poruch, nespadá do této kategorie konsenzuální sadomasochismus. Prevalence sexuálního sadismu je nejčastěji uváděna u populace pachatelů SMTČ, přičemž tyto odhady se pohybují od 3,4 do 58 % (Gonçalves et al., 2020; Longpré et al., 2018; Stefanska et al., 2019).

1.1.5. Frotteuristická porucha

Frotteurismus spočívá v dotýkání se či tření o anonymní osoby v přeplněných veřejných místech, jako jsou fronty či hromadná doprava (Světová zdravotnická organizace, 2022; Weiss, 2017). Odhadovaná prevalence frotteuristické poruchy se pohybuje zhruba od 9 do 35 % a opět je považována za převážně mužskou záležitost (Požarskis & Požarska, 2024; Wdowiak et al., 2025). Fraga Dominguez et al. (2024) uvádí, že ze vzorku 580 newyorských studentů se 14,7 % stalo obětí frotteurismu a dalších 9,5 % obětí frotteurismu i exhibicionismu. V případě 87 % byly oběti ženy a 95,1 % pachatelů byli muži. Zkušenostmi s frotteurismem z pozice oběti u newyorských studentů (N = 459) se zabývali i Clark et al. (2016). Dle jejich výsledků se obětí frotteurismu stalo alespoň jednou v životě 24 % žen a 7 % mužů. Z 1 170 Korejců toto na vlastní kůži zažilo 11 % dotázaných, 78,5 % obětí byly ženy a 60,8 % pachatelů byli muži, přičemž k 56,2 % incidentů došlo ve veřejné dopravě (Choi et al., 2020). Pod diagnózu frotteurismu pak spadá i tušerství neboli dotýkání se neznámých osob na intimních místech (Weiss, 2017).

1.2. Delikvence

Několik autorů se pokoušelo identifikovat rozdíly mezi osobami s parafilii, které páchají trestnou činností, a které zůstávají nedelikventními. Nejvíce literatury se v tomto ohledu věnuje pedofilii.

Seto (2019) je autorem tzv. motivačně-facilitačního modelu sexuální delikvence. Tento model byl původně vytvořen pro vysvětlení SMTČ na dětech, ale později rozšířen i na problematiku dětské pornografie a kybergroomingu. Jako hlavní motivační faktory autor uvádí parafilii, silný sexuální pud a intenzivní mating effort (úsilí o nalezení partnera). Jako rizikové hodnotí tyto faktory také Carvalho (2018), Seto et al. (2021) a Wittström et al.

(2020). Mezi facilitační faktory řadí Seto seberegulaci, hostilní maskulinitu, negativní afekt a alkohol, přičemž do modelu vstupují také situační faktory.

Někteří autoři také na základě komparativních výzkumů nedelikventních a delikventních osob s pedofilií popisuje jako klíčové pevné rozhodnutí a přesvědčení těchto osob, že se nikdy trestného činu na dítěti nedopustí (Mitchell & Galupo, 2016). Cantor a McPhail (2016) popisují, že nedelikventní pedofilové oproti delikventním vnímají sexuální aktivitu s dětmi jako méně přijatelnou a dokáží lépe ovládat své reakce na sexuální stimuly. Roli sebekontroly zdůrazňují také Grady et al. (2019) a Mitchell a Galupo (2018a). Cohen et al. (2018) a Mitchell a Galupo (2018b) také u nedelikventních pedofilů identifikovali větší snahu nezpůsobit svým vlastním chováním dítěti újmu. Delikventní pedofilové popisovali SMTČ na dětech častěji než jako nemorální a škodlivou jako pouze nelegální.

Z informací uvedených v této kapitole vyplývá, že parafilní zájem je i v obecné populaci poměrně rozšířený a je potřeba přehodnotit jeho vnímání jakožto deviace od normální sexuality (Castellini et al., 2018; Joyal & Carpentier, 2017). Poměrně velké rozdíly v prevalenci jednotlivých parafilei odhalené různými autory poukazují na nutnost identifikace faktorů souvisejících s přítomností parafile (Abdullahi et al., 2015; Dawson et al., 2016). K prevalenci parafilních poruch v obecné populaci i specifických vzorcích, snad s výjimkou pedofilie, pak stále nebylo provedeno dostatečné množství výzkumů. Z poslední podkapitoly také plyne nutnost rozlišovat delikventní a nedelikventní osoby s parafilní poruchou, přičemž identifikace faktorů, které pomáhají parafilním osobám nepáchat trestnou činnost, může být velmi přínosná pro oblast prevence sexuální delikvence.

2. Stigmatizace osob s parafilní preferencí a její důsledky

Ocisková a Praško (2015) uvádí k definici stigmatu následující:

Vždy tedy šlo o označení někoho, koho je potřeba oddělit od společnosti nebo komu je potřeba se vyhnout. V moderní době se význam stigmatu posunul k jakýmkoli znakům, rysům nebo nemoci, která značkuje jedince jako v něčem nepříjemně odlišného od „normálních“ osob (s. 12).

Stigma se skládá z kognitivní (stereotypy), afektivní (předsudky) a behaviorální (diskriminace) složky. Zatímco kognitivní a afektivní reakce na stigmatizovanou skupinu mohou zůstat víceméně skryté, diskriminace, tedy preference pro vysokou sociální distanci, je těmto osobám nejvíce zřejmá, přičemž může mít jakoukoli podobu počínaje vyhýbáním se kontaktu až po odpírání bydlení či pracovních příležitostí (Jahnke, Imhoff, et al., 2015a). Stigmatizace má tedy širokospektré negativní dopady na život těch, kterých se dotýká, přičemž jde především o sníženou kvalitu života a sebeúctu, pocity studu, sebenenávisti, izolaci, ztrátu statutu, naučenou bezmocnost či přítomnost bariér v dostupnosti kvalitní zdravotnické péče (Grady et al., 2019; Jahnke et al., 2015b; Lehmann et al., 2021).

2.1. Stigmatizace ze strany obecné populace

Většina výzkumů týkajících se stigmatizace parafilních osob se zaměřuje na osoby s pedofilií. V tomto kontextu je na místě zmínit vlivu masmédií a jejich způsobu reportování o tématu sexuální delikvence a deviace se toto téma zdá být nevyčerpatelným zdrojem. Na skutečnost, že média často zaměňují pojmy „pedofil“ a „pachatel SMTČ na dětech“ a používají k popisu těchto osob nekompromisní označení jako „monstra“, a dopad takového způsobu reportování o této problematice upozorňují také Jahnke et al. (2015b) či Wurtele et al. (2014).

Lawrence a Willis (2021) provedly systematický přehled studií realizovaných v Evropě, Severní Americe, Austrálii a na Novém Zélandě zabývajících se stigmatizací osob se sexuálním zájmem o děti. Identifikovaly několik faktorů přispívajících k veřejné stigmatizaci těchto osob – konkrétně se jedná o mispercepci a stereotypy, negativní afektivní reakce a diskriminaci. Mispercepci a stereotypy v tomto případě autorky definují jako nepravdivá přesvědčení, která veřejnost v souvislosti s cílovou skupinou často zastává. Spadá sem například mínění, že sexuální zájem je předmětem volby, který napříč studiemi zastávalo značné množství participantů. Většina populace sice věděla, že sexuální preference je věcí danou a neměnnou, ale nijak to nesnižovalo vnímané riziko a nebezpečí spjaté s osobami s touto preferencí. Většina respondentů se totiž domnívala, že sexuální zájem je

neovladatelný, a automaticky očekávala jeho eskalaci k protiprávnímu jednání, a to i u osob, které se dosud žádného nedopustily. Většina participantů dokonce považovala termíny „pedofil“ a „pachatel sexuálního násilí na dítěti“ za zaměnitelné. Co se týče negativních afektivních reakcí, nejčastěji byl ve vztahu k cílové skupině zmiňován hněv, strach, znechucení, snížená lítost a empatie. Hněv byl pak prediktorem preferované větší sociální vzdálenosti, zatímco lítost predikovala vyšší míru přijetí. Hněv, strach a snížená lítost pociťované k nedelikventním osobám se sexuálním zájmem o děti byly v obecné populaci obzvláště prevalentní, přičemž byl nalezen vztah mezi zmíněnými emocemi a vnímanou sníženou ovladatelností této sexuální preference. Ženy, které se analyzovaných studií zúčastnily, častěji reportovaly strach a znechucení a silněji zastávaly punitivní postoje než muži. Strach a punitivní postoje byly také častější u participantů, kteří měli děti mladší čtrnácti let. Nižší úroveň negativních afektivních reakcí byla naopak zaznamenána u osob, které měly s cílovou skupinou četné profesní zkušenosti. Konečně jako poslední faktor přispívající ke stigmatizaci osob se sexuálním zájmem o děti byla autorkami identifikována diskriminace, projevující se jako nízká úroveň sociálního přijetí, punitivní postoje či neochota poskytnout této skupině osob péči. V obecné populaci byla popsána vysoká úroveň diskriminace ve vztahu k osobním interakcím s cílovou skupinou, přičemž diskriminační postoje byly predikovány vnímaným vztahem mezi sexuálním zájmem a páčáním trestné činnosti a přesvědčením, že je tato sexuální preference volbou a projevem nekonformity. Vyšší míra sociální desirability u respondentů také predikovala vyšší míru diskriminace, což autorky vysvětlují touhou těchto respondentů po konformitě a potrestání těch, kteří se od norem skupiny odchýlí.

Roche et al. (2024) se pak ve své práci zaměřili na to, zda pohlaví osob se sexuálním zájmem o děti, pohlaví dětí, o které se sexuálně zajímají, a míra exkluzivity sexuální preference pro děti ovlivňují stigmatizaci ze strany obecné populace. Vzorku 385 obyvatel USA byla prezentována jedna z osmi vinět představujících nedelikventní osobu se sexuálním zájmem o děti. Viněty se lišily v tom, zda se jednalo o ženu či muže, zda je daná osoba přitahována dívkami či chlapci a zda se převážně či exkluzivně zajímá o děti nebo o dospělé. Participantů byli následně požádáni o zhodnocení míry rizika spáchání SMTČ na dítěti u dané osoby a poté jim byl administrován *Stigma Inventory*, nástroj k měření vnímané ovladatelnosti, nebezpečnosti, sociální distance a afektivních reakcí. Byl však identifikován pouze vztah mezi mírou stigmatizace (skóre Stigma Inventory) a mírou sexuální preference

pro děti. Osoby, které se převážně či exkluzivně sexuálně zajímaly o děti, byly respondenty hodnoceny jako rizikovější a byly více stigmatizovány.

Několik autorů se kromě pedofilie zabývalo také stigmatizací dalších parafilií. Jahnke et al. (2015) uskutečnili dvě studie, ve kterých porovnávali míru veřejné stigmatizace mezi pedofilii, zneužíváním alkoholu, sexuálním sadismem a antisociálními tendencemi, tedy s poruchami, které dle autorů stojí společnost stejné nebo dokonce větší sociální náklady. První studie se věnovala rozdílu mezi pedofilii, definovanou jako převažující sexuální zájem o děti, a téměř každodenní konzumací velkého množství alkoholu. Výzkumný vzorek tvořilo 854 obyvatel Německa. Osoby s pedofilii vzbuzovaly hněv v 81 % respondentů ve srovnání se 41 % v případě užívání alkoholu, 29 % respondentů považovalo tento sexuální zájem za volbu (alkohol 56 %) a 90 % respondentů vnímalo osoby s pedofilii za více nebezpečné pro děti (ve srovnání se 70 % u alkoholu), ale méně nebezpečné pro dospělé. Co se týče míry preferované sociální distance, pouze 10 % respondentů by nevadilo mít za souseda osobu s tímto sexuálním zájmem (v případě každodenního konzumenta alkoholu 47 %), 39 % se domnívá, že by nedelikventní osoby s touto preferencí měly být ve vězení (u alkoholu pouze 5 %) a 14 % respondentů souhlasí s tím, že by nedelikventní pedofilové měli být raději mrtví. Nejsilnějšími prediktory sociální distance pak bylo kromě afektivních reakcí pravicové autoritářství.

Druhá část studie Jahnke et al. (2015) se pak zabývala rozdílem ve stigmatizaci mezi pedofilii, sexuálním sadismem a antisociálními tendencemi. Výzkumný vzorek tvořilo 201 online participantů a pomocí Stigma Inventory byla zkoumána jejich kognitivní přesvědčení a stereotypy, afektivní reakce a diskriminační záměry. Ve srovnání se sexuálním sadismem zastávali participanté vůči pedofilii signifikantně negativnější postoje, a to s výjimkou ovladatelnosti, lítosti a nebezpečnosti pro dospělé. Porovnání výsledků mezi pedofilii a antisociálními tendencemi už bylo méně jednoznačné. Největší podíl respondentů cítil lítost k osobám s antisociálními tendencemi (67 %), 40 % k osobám s pedofilii a 33 % k osobám se sexuálním sadismem. I v případě této druhé studie pak respondenti preferovali největší sociální distanci od osob s pedofilii a dokonce 28 % dotázaných osob souhlasilo, že by tito lidé měli být raději mrtví. V případě sexuálního sadismu s tímto tvrzením souhlasilo pouze 6 % a v případě antisociálních tendencí 8 % respondentů.

Právě popsanou druhou studii od Jahnke et al. (2015) replikovali později Lehmann et al. (2021), přičemž získali shodné výsledky. Pedofilie vzbuzovala v obecné populaci (N = 720)

signifikantně větší strach, hněv a touhu po větší sociální distanci a byla vnímána jako méně ovladatelná a nebezpečnější pro děti a adolescenty než zbylé poruchy. Osoby s pedofilií ale byly vnímány jako méně nebezpečné pro dospělé a respondenti k nim pociťovali více lítosti. Lehmann et al. v rámci své práce provedli ještě druhou studii, ve které obdobným způsobem porovnali pedofilii, zoofilii a nekrofilii. I v porovnání s těmito dvěma extrémně tabuizovanými parafiliiemi však vyvolávala pedofilie v respondentech (N = 210) signifikantně více strachu a hněvu a potřebu větší sociální distance. Pouze 10 % respondentů by přijalo osobu s pedofilií za přítele oproti zhruba 20 % v případech nekrofilie a zoofilie.

Srovnání míry veřejného stigma mezi pedofilií a dalšími parafiliiemi se věnovali také Combridge a Lastella (2022), v tomto případě se jedná o fetišismus a hypersexualitu (kterou autoři v rámci DSM-V řadí mezi ostatní specifikované parafilní poruchy). Výzkumný soubor zde tvořilo 112 Australanů. Autoři zkoumali vnímanou míru nebezpečnosti pro společnost neboli riziko spáchání trestného činu, míru deviace, tedy to, zda respondenti danou parafilii považují za vzácnou a za psychické onemocnění, intencionalitu, neboli jak moc záměrný a ovladatelný je tento sexuální zájem, a punitivní postoje respondentů. Pedofilie byla respondenty vnímána jako statisticky signifikantně více nebezpečná, deviantní a zasluhující přísnější tresty než fetišismus a hypersexualita. V případě intencionality byla pedofilie hodnocena jako záměrnější než hypersexualita, ale méně záměrná než fetišismus.

Stigmatizace se nicméně týká i parafilních zájmů vyjadřovaných v konsenzuální sexuální aktivitě, jak popsaly i Hansen-Brown a Jefferson (2023), které se zabývaly stigmatizací osob praktikujících BDSM. Osobám s tímto sexuálním zájmem byla obecnou populací (N = 257) připisována větší míra stigmatizace než homosexuální populaci, přičemž obě tyto skupiny byly signifikantně více stigmatizovány než kontrolní skupina, kterou představovali lidé v romantických vztazích.

2.2. Stigmatizace ze strany odborníků

Velké množství literatury je pak věnováno stigmatizaci osob s parafilní sexuální preferencí ze strany odborníků, a to především zdravotníků a psychologů. Tato skupina hraje zcela klíčovou roli v péči o osoby s parafiliiemi, stigmatizující postoje se však nevyhýbají ani jí. Tato skutečnost ale představuje pro osoby s parafilní preferencí významnou bariéru ve využívání odborné péče.

Roche a Stephens (2022) využily ke zmapování míry stigmatizace a ochoty pracovat s osobami se sexuální preferencí pro děti ve vzorku 101 severoamerických kliniků viněty. Na

nich bylo stručně shrnuto, s čím přichází klient (špatná nálada nebo zvládnání svého sexuálního zájmu) a jakou má historii SMTČ (žádná historie nebo kontaktní SMTČ na dítěti). Zároveň byla participantům administrována škála *Attitudes Towards Persons with Sexual Interest in Children* (škála postojů vůči osobám se sexuálním zájmem o děti). Byl nalezen vztah mezi ochotou přijmout klienty do péče, mírou stigmatizace, problémem, se kterým klient přichází, a subjektivně hodnocenými profesními kompetencemi respondentů. Ochotu vzít klienta se sexuálním zájmem o děti do péče vyjádřilo 77 % respondentů. Klinici, kteří vykazovali nižší míru stigmatizace, byli ochotnější klienta se sexuálním zájmem o děti přijmout, nejnižší pravděpodobnost přijetí do péče pak měli osoby s tímto sexuálním zájmem, které se již v minulosti dopustily SMTČ na dítěti. Téměř dvě třetiny respondentů, kteří uvedli, že by klienta nepřijali, uvedly jako důvod subjektivní nedostatek kompetencí.

Také Schmidt a Niehaus (2022) se zabývali postoji zdravotnických odborníků k práci s osobami se sexuálním zájmem o nezletilé, a to konkrétně u 427 švýcarských ambulantních terapeutů. Jeden z pěti respondentů se domníval, že sexuální zájem o děti dříve či později povede ke spáchání trestného činu. Co se týče punitivních postojů, 84,7 % respondentů zastává názor, že by nedelikventní osoby s touto sexuální preferencí neměly pracovat s dětmi, 26 % podporuje myšlenku, aby byli občané informováni, když se do jejich sousedství přestěhuje pachatel SMTČ na dětech, 8,7 % souhlasí s farmakologickou „kastací“, 6,8 % s preventivní detencí a 4,7 % s veřejnými registry pachatelů SMTČ na dětech. Přestože 80,3 % dotázaných terapeutů uvedlo, že osoby s tímto sexuálním zájmem potřebují péči a 40,3 % se domnívá, že by měli povinně docházet do psychoterapie, pouze 45 % dotázaných by bylo ochotno poskytnout nedelikventním osobám s touto sexuální preferencí péči, v případě delikventních jedinců pak pouze 25,9 %. Dalším okruhem dotazování byly vnímané kompetence pro práci s touto cílovou skupinou, přičemž 46,6 % terapeutů s touto skupinou sice zkušenosti měla, ale stále nepovažovala své specifické dovednosti za dostačující. V neposlední řadě byli respondenti požádáni o identifikaci bariér v poskytování péče této cílové skupině. Nejčastěji uvedenými překážkami byl nedostatek specifické kvalifikace, strach, že by chyba v jejich postupu vedla k viktimizaci dítěte, nepříjemné pocity z této skupiny a obavy z právní odpovědnosti.

K podobným závěrům ohledně bariér v poskytování klinické péče skupině se sexuálním zájmem o děti dospěly ve svém systematickém přehledu i Lawrence a Willis (2021). Hovoří konkrétně o neschopnosti zbavit se negativních přesvědčení a soudů, strachu ze zapletení do právních problémů, obavách o vlastní bezpečnost a v některých případech také o domnělé

bezúčelnosti péče. Dvacet britských odborníků na duševní zdraví ve studii Parr a Pearsova (2019) identifikovalo jako nejčastější překážku ve využívání péče osobami s pedofilní preferencí nedostupnost služeb způsobenou nedostatečným specifickým vzděláním i neochotou odborníků pro práci s touto klientelou.

V našem prostředí se tématu bariér pro poskytování péče této cílové skupině věnovaly Martinec Nováková et al. (2023). Výzkumný soubor v tomto případě tvořilo 61 českých odborníků na duševní zdraví a sociálních pracovníků a klientelu představovaly osoby se sexuálním zájmem o děti a dospívající a se sexuálním zájmem o sexuálně motivované násilí. Respondentům byl administrován Stigma Inventory, přičemž méně než pět z nich reportovalo stigmatizující postoje vůči pedohebefilním osobám. Více než 90 % dotázaných věří, že tito lidé mohou ovládat své sexuální chování, a 79 % souhlasí, že mnoho osob s tímto sexuálním zájmem nikdy nemá sexuální kontakt s nezletilými. Soucit vůči této skupině lidí pocítuje taktéž 79 % dotázaných, 84 % by se s takovými lidmi dokázalo bavit, dvě třetiny by je přijaly za kolegy v práci a téměř polovině by nevadilo mít je za přátele nebo sousedy. V případě osob se sexuálním zájmem o sexuálně motivované násilí byly postoje dotázaných odborníků podobné, nicméně signifikantně méně (56 %) jich věřilo, že tyto osoby nikdy nebudou mít sexuální kontakt s nesouhlasící osobou. Signifikantně méně respondentů (59 %) by se s těmito lidmi bavilo. Ve shodě s dříve uvedenými výzkumy také respondenti v této práci identifikovali nedostatečné profesní zkušenosti (53–75 %) a nedostatek praktického vzdělání (47–62 %) jako hlavní překážky v poskytování péče parafilním osobám, někteří dotázaní (23–39 %) ale také vnímali jako překážku své osobní postoje.

Dosud se tato podkapitola věnovala stigmatizaci osob s parafilní preferencí z pohledu samotných odborníků. Několik prací se však věnovalo také tomu, jaké překážky ve vyhledání a využití odborné péče vnímají právě parafilní osoby samy.

Grady et al. (2019) pomocí zakotvené teorie identifikovali témata, která se nejčastěji objevovala v odpovědích 293 osob se sexuálním zájmem o děti a dospívající na deset otevřených otázek o vyhledávání péče. Nejvíce odpovědí (N = 87) se týkalo právě stigmatu. Respondenti uváděli obavy, že by v případě vyhledání péče byli automaticky považováni za sexuální delikventy, a vyjadřovali potřebu jistoty, že nebudou kvůli své sexuální preferenci odsouzeni a považováni za „predátory“ a „monstra“. Podle jednoho z respondentů je to právě dopad stigmatizace, kvůli kterému potřebuje péči, nikoli jeho samotná sexuální preference. Padesát respondentů hovořilo o nedostatečném porozumění ze strany odborníků. Někteří

z nich sdíleli zkušenosti s psychoterapeuty či lékaři, kteří se jim snažili pomoci, ale nevěděli jak, neměli dostatečné znalosti, nebo dokonce odmítali o tématu sexuální preference se svými klienty hovořit. Mnoho respondentů (N = 31) také vyjádřilo strach z nahlášení, a to i přesto, že nespáchali žádný trestný čin. Tento strach pramenil právě ze zkušeností se stigmatizací a nepochopením ze strany odborníků. Respondenti se obávali, že by se v důsledku nahlášení rozšířila informace o jejich sexuální preferenci, což by mohlo mít za následek narušení jejich vztahů, ztrátu zaměstnání, vyloučení z komunity nebo i odebrání vlastních dětí.

Chronos et al. (2024) provedli systematický přehled 40 studií, které se zabývaly tématy potřeb a zkušeností pedohebefilních osob v kontextu odborné péče. Medián 46,5 % vyhledal odbornou péči za účelem zvládnutí své sexuální preference, přičemž respondenti reportovali smíšené zkušenosti. Pokud se jim dostalo péče terapeuta, který jim naslouchal a nesoudil je, došlo ke zlepšení jejich duševního zdraví, kognitivních schopností a sebekontroly. Naopak časté negativní zkušenosti spočívaly v pocitech odmítnutí a hostility, nedostatečných kompetencích terapeutů pro práci s tímto tématem nebo nesouladu mezi terapeutickými cíli klienta (copingové mechanismy) a terapeuta (prevence delikvence). Hlavní bariéru ve vstupu do péče pak představoval strach z nahlášení či „outingu“ (prozrazení jejich sexuálního zájmu) a následného rizika ztráty živobytí, autonomie a vztahů. Další respondenti hovořili o strachu z odmítnutí a stigmatizace ze strany terapeuta, ale i o nedostatku dostupné péče a informací.

Nedůvěru v odborníky na duševní zdraví a očekávané nepochopení z jejich strany reportovaly delikventní i nedelikventní pedofilní osoby také ve výzkumu Mitchell a Galupo (2018b).

2.2.1. Policisté

Přestože je policie často první institucí, která přijde do styku s pachateli SMTČ (Gunnarsdottir, 2018), ať parafilními, nebo nikoli, na poli současného výzkumu postojů k parafilním jedincům nebo pachatelům SMTČ jde o velmi přehlíženou skupinu. Na základě starších studií a obecných poznatků o policejní kultuře a podstatě policejní práce se však od policejních příslušníků očekávají více stigmatizující postoje vůči této skupině osob (Day et al., 2014). Jeden z v tomto kontextu často citovaných výzkumů provedl Hogue (1993, jak je uvedeno v Gunnarsdottir, 2018), autor škály *ATS (Attitudes to Sexual Offenders)*, škála postojů vůči sexuálním delikventům). Hogue popsál, že policisté chovají k pachatelům SMTČ negativnější postoje než probační úředníci a vězeňští dozorci a že negativní postoje vůči této skupině jsou spojeny s preferencí přísnějších a delších trestů pro tuto skupinu.

Gunnarsdottir (2018) provedla jediný mně známý a dostupný současný zahraniční výzkum týkající se postojů policistů k osobám s parafilní preferencí. Její výzkumný vzorek tvořilo 93 policistů ve výcviku (52 % mužů) a 122 studentů klinické psychologie (75 % ženy) z Norska. Autorka používala viněty a Stigma Inventory ke srovnání postojů těchto dvou skupin k osobám s pedofilii. Předložená viněta představovala 31letého muže s pedofilní preferencí, který v souladu se svým nutkáním nikdy nejednal. Dále bylo uvedeno jeho zaměstnání, vztahová historie a některé osobní charakteristiky. Po seznámení s těmito informacemi byli respondenti požádáni o vybrání pěti slov, která podle nich popsaného muže nejlépe vystihují, a pěti slov, která nejlépe vystihují jejich pocity k němu. Zároveň byli pomocí otevřených otázek dotázáni, jestli by podle nich měl být tento muž ve vězení nebo vstoupit do péče a zda podle nich spáchá v budoucnu SMTČ. Nakonec byli participanti požádáni o sdělení, zda by vedle popsaného muže bydleli, pracovali s ním nebo se s ním přátelili. V souladu s očekáváním autorky vykazovali policisté ve výcviku vyšší míru stigmatizace napříč všemi měřenými proměnnými, a to ve většině případů s velkým efektem. Největší rozdíl mezi skupinami byl v případě vnímané nebezpečnosti osob s parafilii, dále budoucí policisté vnímali pedofilii jako signifikantně více ovladatelnou, preferovali větší sociální distanci a pocitovali vůči těmto osobám větší hněv a menší soucit. Co se týče některých konkrétních položek Stigma Inventory, 80 % budoucích psychologů versus 72 % budoucích policistů souhlasilo, že tyto osoby dokáží ovládat své sexuální chování vůči dětem, 20 % policistů a 4 % psychologů souhlasilo, že je tento sexuální zájem věcí volby, 41 % policistů a 11 % psychologů považuje tyto osoby za zvrhlé sexuální predátory, zhruba 20 % psychologů a méně než 5 % policistů by tyto osoby přijalo za kolegy nebo sousedy, 19 % policistů a 6 % psychologů se domnívá, že by tyto osoby měly být preventivně ve vězení, a 3 % z obou skupin zastává názor, že by tyto osoby měly být raději mrtvé. K prezentované vinětě 37 % budoucích policistů a 16 % budoucích psychologů uvedlo, že popsaný muž v budoucnosti spáchá SMTČ a 87 % policistů a 73 % psychologů se domnívá, že by měl vstoupit do péče. Poslední dva uvedené názory respondenti v rámci otevřených otázek zdůvodnili například tak, že podpora v online komunitě povede k normalizaci delikventního chování, dětská pornografie je snadno dostupná, mužovo nutkání eskaluje a je izolovaný a osamělý. S tvrzením, že je muž popsaný ve vinětě špatný člověk 90 % respondentů v obou skupinách nesouhlasilo, polovina obou skupin ale nesouhlasila ani s tvrzením, že je dobrý člověk. Polovina psychologů a 36 % policistů by zmíněného muže přijalo za souseda, 40 % psychologů a 24 % policistů za kolegu v práci, 69 % psychologů 82 % policistů by se s ním ale nepřátelilo. Konečně, co se týče emocí, které tento muž v respondentech vyvolává, u obou

skupin byly nejčastěji zvoleny obavy (83,6 % psychologů a 92,5 % policistů) a nejvíce osob z obou skupin (96,7 % psychologů a 100 % policistů) popsalo muže jako osamělého.

Vzhledem k nedostatku aktuální literatury k tématu postojů policistů k osobám s parafilní preferencí uvádím také výzkum Daye et al. (2014), který se sice zabývá pachateli SMTČ bez ohledu na přítomnost či nepřítomnost parafilie, přesto ho však považuji alespoň částečně za relevantní. Autoři v něm porovnávali postoje 17 australských policistů a 18 pracovníků v nelékařských zdravotnických profesích (šest psychologů, tři klíčoví pracovníci, jeden učitel, osm case managerů), kteří pracují s registrovanými pachateli SMTČ. K identifikování jejich postojů byl použit nástroj *CATSO (Community Attitudes Toward Sex Offenders*, postoje veřejnosti vůči sexuálním delikventům), který je tvořen faktory sociální izolace, schopnost změny, přisuzování viny a deviace. I v tomto případě policisté obecně zastávali negativnější postoje, a to se signifikantními rozdíly mezi skupinami a středními až velkými efekty v případě faktorů schopnost změny, přisuzování viny a deviace. Policisté také oproti nelékařským zdravotnickým pracovníkům obecně častěji zastávali názor, že pachatelé SMTČ nemohou změnit svoje chování, vykazují vysokou míru sexuální aktivity a měli by být trestáni delším odnětím svobody.

2.3. Autostigmatizace

V důsledku prožívané celospolečenské stigmatizace začnou často jedinci s parafilními preferencemi tyto negativní až nenávistné postoje internalizovat a identifikovat se s nimi, což má za následek větší vnímanou osamělost, psychologický distres a suicidalitu (Elchuk et al., 2022; Grady et al., 2019; Lawrence & Willis, 2021; Levenson et al.)

Murphy (2024) analyzovala 524 příspěvků z online peer diskuzních fór na stránce virped.org, která se týkala tématu suicidality mezi osobami se sexuálním zájmem o děti a dospívající. Na základě této analýzy identifikovala několik krizových okamžiků a rizikových faktorů. Mnoho příspěvů tohoto fóra hovořilo o tom, že první psychicky náročný okamžik ve vztahu k jejich sexuální preferenci nastal při prvotním uvědomění si jejich sexuálního zájmu. K tomu většinou došlo zhruba uprostřed puberty, načež nastalo popření této skutečnosti a potlačení této části sebe sama, což vedlo ke zhoršení wellbeingu těchto osob. Dalším potenciálním spouštěčem suicidálních tendencí bylo pro respondenty uvědomění, že jejich sexuální preference neodeznívá, v důsledku čehož se u mnohých již existující psychické problémy zhoršily a u dalších se poprvé projeví. Mnoho respondentů v návaznosti na toto uvědomění popisovalo extrémní psychický distres, sebepoškozování i sebevražedné ideace.

Přispívaly k tomu také pocity strachu (ze spáchání trestného činu, z toho, že budou stigmatizováni a ostrakizováni), studu, viny, sebenenávisti a zoufalství z narušení sebeschématu i z toho, že skrývají takovéto tajemství a svým blízkým lžou. Sebevražda se v tomto bodě zdála jako způsob ochrany dětí před potenciální újmou, rodiny před ostudou a jedinců samotných před psychologickým distresem, který prožívali. U mnohých příspěvateľů zmíněného fóra autorka identifikovala dlouhodobé suicidální ruminace a pokusy o sebevraždu pramenící z internalizovaného přesvědčení, že si daní jedinci jakožto pedofilové nezaslouží žít nebo že by bylo prostě snazší, kdyby zemřeli. Z dat získaných autorkou vyplývá, že suicidalita a ambivalentní postoj k životu mohou u této skupiny osob trvat celé roky, přičemž intenzitu těchto pocitů zvyšují především rizikové faktory jako strach z prozrazení jejich sexuální preference a následného rozpadu vztahů s blízkými, obavy z vlastní nebezpečnosti, ale i běžné stresory jako zaměstnání či finance.

Chronickou i nedávnou suicidalitu u vzorku delikventních (N = 128) i nedelikventních (N = 205) osob se sexuálním zájmem o děti a dospívající reportovali také Cohen et al. (2018), a to v obou případech u více než 30 % respondentů. O negativních dopadech stigmatizace na duševní zdraví osob s touto sexuální preferencí hovoří ve svém systematickém přehledu také Lawrence a Willis (2021). Tyto autorky uvádí, že všechny z jimi analyzovaných 35 studií, které se tímto tématem zabývaly, identifikovaly u této skupiny signifikantní psychický distress. Ten byl charakterizován stavem a emocemi, jako jsou depresivita, hněv (na sebe i na širší společnost), úzkost, zoufalství, vina, truchlení, osamělost, izolace a nízká sebehodnota.

Je ale důležité zmínit i opačné zjištění. Jahnke et al. (2024) zkoumali vztah mezi stigmatizací a vyhledáváním péče u online vzorku pedohebefilních osob (N = 283), načež popsali vztah mezi internalizovaným stigmatem a pozitivnějšími postoji k vyhledání péče. Autoři navrhuji vysvětlení, že silnější nepříznivé pocity ve vztahu k vlastní sexuální preferenci mohou být hnacím motorem pro vstup do péče s cílem zmírnění pocitů zmatení, studu či sebenenávisti. Role internalizovaného stigmatu ve vyhledávání péče je však zřejmě komplexnějším konceptem a může se napříč jednotlivými skupinami stigmatizovaných osob lišit.

Stigmatizace osob s parafilní, potažmo pedofilní preferencí, nejen zásadně negativně ovlivňuje přímo tyto osoby, ale také zvyšuje jejich riziko páchaní SMTČ (Jahnke et al., 2015; Levenson et al., 2020). Jak uvádí Roche et al., (2024), stres způsobený stigmatizací může u osob se sexuálním zájmem o děti přispívat ke zvýšení rizika sexuální delikvence, které se

mnozí dopustí právě v psychicky náročném období. Poskytování poradenství, psychoterapie a dalších forem péče je považováno za klíčovou část prevence SMTČ, stigmatizační postoje a subjektivně vnímané nedostatečné profesní kompetence odborníků pro práci s parafilní populací však představují zásadní překážku ve využívání této péče (Jahnke et al., 2015; Levenson & Grady, 2019).

3. Profesní kompetence pro práci s osobami s parafilní preferencí

Pilařová (2016, s. 5) definuje pracovní kompetence jako „soubor vědomostí, dovedností, schopností, vlastností a postojů, které umožňují jedinci dosahovat požadovaného výkonu; kompetence v sobě zahrnuje předpoklady (vědomosti, dovednosti, schopnosti, vlastnosti, postoje) i výkon (dosahuje stanovených měřitelných výkonů)“. Jak vyplývá z předchozí kapitoly, ve vztahu k práci s cílovou skupinou osob s parafilními preferencemi opakovaně vyvstává potřeba, aby odborníci získali objektivní teoretické znalosti o této problematice, rozvinuli své specializované odborné dovednosti pro práci s touto skupinou osob a aby došlo ke zmírnění jejich stigmatizujících a negativních postojů vůči této skupině – to vše s cílem posílit jejich jistotu a ochotu s těmito osobami pracovat. Roche a Stephens (2022) nad rámec zmíněného zdůrazňují také význam sociálního kontaktu mezi odborníky a touto cílovou skupinou klientů v redukci stigma.

Domnívám se, že především na základě předchozí kapitoly je role zdravotníků v péči o parafilní jedince jasná, v případě policistů by tomu tak však být nemuselo. Přestože se v posledních letech objevují nové možnosti komunitní péče, jejichž primárním cílem je často prevence páchaní SMTČ, tradičně se osobám se sexuálním zájmem o děti a dospívající dostává péče až ve forenzním kontextu v rámci terciární prevence (Gunnarsdottir, 2018; Chronos et al., 2024; Levenson & Grady, 2019). Právě v tomto bodě se protínají kompetence zdravotnických odborníků a příslušníků policejních složek. Jak uvádí Day et al. (2014), možné překážky v rozvoji efektivní multidisciplinární spolupráce vznikají tehdy, když zúčastnění odborníci zastávají odlišné postoje vůči cílové skupině. Parr a Pearson (2019) v tomto ohledu argumentují tak, že kromě odborníků na duševní zdraví je nezbytné vzdělávat také sociální pracovníky, probační úředníky a právě policisty, aby dokázali rozpoznat, kdy je na místě danou osobu odkázat do specializované péče namísto uplatnění striktních represivních opatření. Pokud odborníci, kteří s touto populací přicházejí do styku, vůči ní zastávají stigmatizující názory a negativní postoje, je pravděpodobné, že prevence a dostupná péče nebude dostatečně využívána a nebude přínosná (Gunnarsdottir, 2018).

3.1. Edukační programy na zvýšení profesních kompetencí

Christophersen a Brotto (2024) provedly metaanalýzu na téma efektivity edukačních programů pro odborníky na duševní zdraví s cílem snížení stigmatizace osob s pedofilii. Do analýzy bylo zahrnuto osm studií a autorky sledovaly, jaký efekt měly realizované intervence na vnímanou nebezpečnost, sociální distanc, intencionalitu, deviaci, punitivitu, hněv, soucit a motivaci k přijetí těchto osob do péče. Z metaanalýzy vyplývá, že intervence vedly k signifikantnímu zlepšení v oblasti vnímané nebezpečnosti, sociální distance, intencionality a punitivity, v případě zbylých oblastí byly efekty nesignifikantní. Nyní budou představeny některé z intervencí zahrnutých v této metaanalýze.

Výzkumný soubor Jahnke et al. (2015) tvořilo 68 německých psychoterapeutů ve výcviku v kognitivně-behaviorální terapii a 69 kontrol. Skupině psychoterapeutů byla poskytnuta desetiminutová antistigmatizační intervence obsahující krátké texty vyvracející typické mýty o pedofilii, text obsahující obecné informace o diagnostických kritériích a terapeutických intervencích a klipy z dokumentu, ve kterém mladý muž hovoří o svém sexuálním zájmu o děti a zkušenostech s terapií. Kontrolní skupině byla poskytnuta obdobná intervence, ovšem s tématem rodičovství bez násilí. Pro obě skupiny byl před a po intervenci použit *Stigma Inventory* a *Therapy Motivation Scale* (škála terapeutické motivace). Antistigmatizační program byl přijat velmi kladně a u skupiny, která ho absolvovala, došlo k signifikantnímu snížení míry souhlasu se stereotypy, negativními afektivními reakcemi a sociální distancí, motivace k přijetí osob s pedofilní preferencí do péče se však nijak nezměnila. V případě kontrolní skupiny došlo pouze k signifikantnímu nárůstu míry soucitu.

Levenson a Grady (2019) vytvořily konferenční workshop s cílem připravit klinické terapeuty (N = 94) na to, jak eticky a efektivně reagovat, když je v rámci prevence SMTČ na dítěti vyhledají osoby s pedofilní preferencí. Workshop proběhl čtyřikrát, dvakrát v délce 90 minut a dvakrát v délce tří hodin, dle autorek však jeho náplň zůstala stejná. Před a po intervenci pak proběhlo zhodnocení znalostí (o pedofilii, nahlašovací povinnosti, cílech a potřebách v péči), postojů (empatie, důvěra ve vlastní schopnost poskytnout efektivní služby, schopnost vytvořit terapeutický vztah) a důvěry respondentů ve vlastní schopnost poskytnout efektivní poradenství pro osoby se sexuálním zájmem o děti a dospívající. Po absolvování workshopu došlo u respondentů k signifikantnímu zlepšení teoretických znalostí, konkrétně o nahlašovací povinnosti, terapeutických cílech, diagnostických kritériích pro pedofilii a riziku zneužívání. K malé statisticky signifikantní pozitivní změně došlo také v přesvědčení, že

respondenti dokážou poskytnout této cílové skupině efektivní poradenství. V případě postojů však nenastaly žádné signifikantní změny.

Munslow-Davies a Anderson (2022) využily ve svém výzkumu viněty popisující muže potýkajícího se symptomy konzistentními s diagnózou obsedantně kompulzivní poruchy, konkrétně intruzivními sexuálními myšlenkami o dětech. Viněty se lišily v informaci, jakou diagnózu muži již dal jeho lékař (obsesivně-kompulzivní porucha, pedofilie nebo žádná diagnóza). Respondenti, které tvořilo 109 australských registrovaných psychologů a magisterských studentů psychologie, byli dotázáni, jakou diagnózu podle nich muž má, přičemž se jednalo o otevřenou otázku. Pomocí dvou dotazníků byla také zhodnocena vnímaná míra sociálního odmítání, vnímání psychického problému, obecného znepokojení, strachu a nebezpečnosti respondentů. Po prvotním dotazování proběhla krátká audiovizuální prezentace popisující pět základních charakteristik odlišujících sexuální myšlenky přítomné při obsedantně-kompulzivní poruše a při parafilii – tyto body dostali participanti k dispozici také písemně. Poté následovalo opět stejné dotazování jako před prezentací včetně určování diagnózy muži z viněty. Byl zaznamenán pokles skóre ve vnímání psychického problému (malý až střední efekt), obecném znepokojení (velký efekt) a strachu (velký efekt). Došlo také ke statisticky signifikantnímu nárůstu počtu respondentů, kteří určili muži diagnózu obsedantně-kompulzivní poruchy (z 67,3 % na 97,8 %).

Jiný přístup, tzv. narativní humanizaci osob s pedofilií, zvolili Harper et al. (2022). Výzkumný vzorek v prvotní fázi tvořilo 950 Britů, kterým byla administrována zkrácená škála ATS a škála stigmatizačních a punitivních postojů. Participanti byli náhodně rozděleni do dvou skupin. Obě skupiny na konci dotazníku obdržely odkaz na zhruba pětiminutové video, jehož pointou bylo, že pedofilie je vrozeným sexuálním zájmem a že je potřeba více služeb pro osoby s touto sexuální preferencí, které nechtějí sexuálně zneužívat děti. Jedno video (informativní) však zobrazovalo akademika prezentujícího svůj výzkum neurobiologického původu pedofilie a na druhém (narativní video) muž identifikující se jako pedofil s nevýhradním sexuálním zájmem o děti popisoval uvědomění si svého sexuálního zájmu, s ním související coming out a nedostatek podpůrných služeb pro osoby, jako je on. Po zhlédnutí videa byli participanti znovu požádáni o vyplnění škály stigmatizačních a punitivních postojů. Druhá fáze studie proběhla po čtyřech měsících a zúčastnilo se jí 539 participantů z původního vzorku, kteří byli znovu požádáni o vyplnění poslední zmíněné škály. U obou experimentálních skupin došlo bez ohledu na druh zhlédnutého videa k signifikantnímu snížení vnímané míry nebezpečnosti a punitivních postojů ihned po

intervenci, přičemž tento efekt trval v menší míře i po čtyřech měsících. Co se týče přesvědčení, že je pedofilie věcí volby, obě videa vedla k okamžité signifikantní redukci tohoto postoje. U skupiny, která zhlédla informativní video, došlo však během následujících čtyřech měsíců opět k signifikantnímu zesílení tohoto postoje, u skupiny s narativním videem byl tento opětovný nárůst statisticky nesignifikantní. V případě vnímané míry deviace pedofilních osob došlo v případě informativního videa k malému okamžitému nárůstu a opětovnému snížení v závěru studie, narativní video mělo za efekt signifikantní snížení vnímání deviace ihned po jeho zhlédnutí a tento efekt, ačkoli marginálně, přetrval i po čtyřech měsících.

3.1.1. Edukační program Parafilik – „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“

V mnoha zemích Evropy vznikly v průběhu posledních dvaceti let projekty poskytující péči a primární prevenci osobám s parafilní preferencí, nejčastěji pedohebefilní. Mezi tyto iniciativy a organizace patří například berlínský Prevention Project Dunkelfeld (Beier et al., 2021), britská charitativní organizace StopSO (StopSO, n.d.), švédské centrum ANOVA (Karolinska Institutet, n.d.), hannoverský projekt I Can Change (Medizinische Hochschule Hannover, n.d.) nebo online terapeutický program Prevent It (iTerapi.se, n.d.). Z těchto iniciativ pak vychází i český program Parafilik (Národní ústav duševního zdraví, n.d.), v rámci nějž jsou realizována čtyřhodinová školení pro policisty, sociální pracovníky a odborníky z oblasti zdravotnictví. Tato školení pokrývají úvod do teorie parafilí a systému péče o parafilní osoby, rozdíly mezi deviací a delikvencí, rizikové a protektivní faktory, recidivu a téma sexuality v kyberprostoru (Plášilová et al., 2023). Nyní bude podrobně představeno školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku sexuální delikvence“ určené příslušníkům Policie České republiky.

Policie České republiky byla od začátku členem platformy českých odborníků a stakeholderů projektu Parafilik. Již v předprojektové fázi byly se zástupci tohoto důležitého orgánu veřejné správy navázány kontakty, přičemž spolupráce s policií se ukázala jako velmi produktivní (Národní ústav duševního zdraví, 2021). Když v roce 2021 vyvstala ze strany Policie České republiky potřeba proškolit příslušníky kriminální policie právě v oblasti parafilí, zareagovali na něj členové Centra pro sexuální zdraví a intervence Národního ústavu duševního zdraví vytvořením právě tohoto edukačního programu.

Účastníkům školení jsou v rámci něj poskytovány **teoretické informace o parafilích**, konkrétně jsou probírány základní pojmy a východiska, typy parafilí a jejich prevalence, mýty o parafilích, prevence sexuální delikvence či téma stigmatizace a autostigmatizace. Dále jsou účastníci seznámeni s **typologií pachatelů SMTČ** na základě přítomnosti či nepřítomnosti parafilie, jejich rizikovosti a věku oběti a s **druhy trestných činů**, kterých se osoby s parafilní preferencí dopouštějí. Samostatným tématem je pak v tomto kontextu **online mravnostní kriminalita**, kdy je věnována pozornost nezákonným online aktivitám, jako je užívání dětské pornografie, sexting a kybergrooming. Školení pokrývá také téma **recidivy** včetně toho, jak se liší napříč různými druhy pachatelů, jaké jsou rizikové a protektivní faktory recidivy a jaké nástroje lze využít pro její předpověď. Účastníci školení se dozví také to, jaké jsou **možnosti parafilních pachatelů v systému České republiky**, přičemž jsou blíže probírána témata výkonu trestu odnětí svobody, ambulantního a ústavního ochranného léčení a zabezpečovací detence. V souvislosti s těmito tématy je účastníkům přiblížen také obsah a účel **znaleckých posudků**. V neposlední řadě jsou účastníci školení detailněji seznámeni s aktivitami **projektu Parafilik**, a to konkrétně s tím, jaká je jeho cílová skupina, jak probíhá nábor klientů do jeho základních intervenčních módů (webové stránky, online poradenství, self-assessmentová platforma, krizová intervence a kontaktní terapie), jaká jsou témata a cíle intervenční či terapeutické práce s klienty, jaké možnosti vzdělávání projekt Parafilik nabízí v čem spočívá spolupráce navázaná s Policií České republiky a zahraničními partnery. Školení je také prokládáno **kazuistikami** s následnou diskuzí.

V rámci školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku sexuální delikvence“ určeného příslušníkům Policie České republiky proběhlo mezi lety 2021 a 2025 šest běhů školení, v rámci nichž bylo proškoleny více než 130 policistů (Národní ústav duševního zdraví, 2023). Evaluace popsaného školení a jeho efektu na profesní kompetence policistů je předmětem empirické části této práce.

II. Empirická část

4. Cíl výzkumu

Prezentovaný výzkum se zabývá především tématem pracovních kompetencí příslušníků Policie České republiky pro práci s osobami s parafilní preferencí a stigmatizací této skupiny ze strany policistů. Pro tento účel jsou použita původně evaluační data ze čtyř běhů školení s názvem „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“, které na žádost Policie České republiky vytvořilo v rámci projektu Parafilek Centrum pro sexuální zdraví a intervence Národního ústavu duševního zdraví.

4.1. Výzkumné otázky

Stanoveny byly následující výzkumné otázky:

- 1) Jak soubor příslušníků Policie České republiky vnímá své profesní kompetence a ochotu pro práci s osobami s parafilní preferencí?
- 2) Do jaké míry jsou ze strany policistů v tomto souboru stigmatizováni nedelikventní osoby s parafilní preferencí?
- 3) Liší se míra stigmatizace nedelikventních osob s pedohebefilní sexuální preferencí mezi souborem příslušníků Policie České republiky, českými odborníky z oblasti zdravotnictví a českou obecnou populací?
- 4) Jaký je vliv edukačního programu Parafilek („Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“) na profesní kompetence a ochotu policistů pro práci s osobami s parafilní preferencí a na jejich teoretické znalosti o problematice parafilek?

Vzhledem k tomu, že prezentovaný výzkum má explorační charakter, nebyly stanoveny žádné výzkumné hypotézy.

5. Metodika

5.1. Výzkumný soubor

V rámci projektu Parafilik bylo v období mezi lety 2021 a 2025 proškoleno více než 130 příslušníků Policie České (Národní ústav duševního zdraví, 2023). Z různých důvodů však nebyly zcela všechny dotazníky zkoumající znalosti, kompetence a postoje policistů vůči osobám s parafilní preferencí ani evaluační dotazníky týkající se proběhlého školení na všech běžích školení administrovány, což je reflektováno ve vypovídajících velikostech vzorku. V případě školení, která probíhala kvůli pandemické situaci online, lze rovněž hovořit o velmi nízké návratnosti dotazníků při opakovaném vyplňování. Tři respondenti pak vyplňování online dotazníku ukončili bez zodpovězení jakýchkoli otázek, a tak byli z analýzy vyloučeni. Finální soubor tedy tvoří pouze participanti, kteří alespoň z části vyplnili pouze dotazník před školením, pouze dotazník po školení nebo oba dotazníky ($N = 62$). Kritériem pro účast na školení byla příslušnost ke kriminální policii.

Většinu respondentů představovaly ženy (61,7 %), průměrný věk byl 41,4 let (rozpětí 23–61 let, SD = 8,64) a nejvíce respondentů (38,30 %) žilo v obci s více než 400 000 obyvateli. Většina participantů (61,3 %) měla magisterské vzdělání a svoji současnou profesi vykonávala v průměru 15,70 let (rozpětí 0,50–35 let, SD = 7,78). Otázku, na jaké jsou participanté v současné době pracovní pozici, zodpovědělo 42 respondentů, přičemž si ji vyložili různým způsobem. Mezi nejčastějšími odpověďmi však bylo „komisař“ (21,4 % ze získaných odpovědí), „vyšetřovatel“ (19 %) „SKPV“ (14,3 %; služba kriminální policie a vyšetřování) a „mravnost“ (9,5 %). Vzhledem k tomu, že se obsah dotazníků napříč jednotlivými školeními lišil, nebylo 5 respondentů dotázáno na věk, 7 na nejvyšší dosažené vzdělání a 5 na počet obyvatel místa bydliště. Demografické charakteristiky výzkumného souboru detailněji popisuje tabulka 1.

5.2. Měřicí nástroje a tematické okruhy dotazníku

5.2.1. Demografické údaje

Participantů byli nejprve požádáni o uvedení svého pohlaví, věku, současné pracovní pozice, nejvyššího dosaženého vzdělání, počtu obyvatel obce, ve které žijí, a toho, jak dlouho vykonávají svoji profesi. Možné odpovědi na tyto otázky jsou uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1*Demografické údaje*

Proměnná		<i>N (%)</i>	Průměr	<i>SD</i>	Minimum	Maximum
Pohlaví	Muž	23 (38,30%)				
	Žena	37 (61,70 %)				
Věk		55	41,40	8,64	23	61
Vzdělání	Úplné střední odborné (s maturitou)	2 (3,20 %)				
	Úplné střední všeobecné (s maturitou)	1 (1,60 %)				
	Vyšší odborné vzdělání (absolutorium)	2 (3,20 %)				
	Bakalářské	9 (14,50 %)				
	Magisterské	38 (61,30 %)				
	Doktorské	3 (4,80%)				
Roky v profesi		60	15,70	7,78	0,50	35
Počet obyvatel místa bydliště	200 až 499	1 (1,70 %)				
	500 až 999	6 (10 %)				
	1 000 až 1 999	1 (1,70 %)				
	2 000 až 4 999	4 (6,70 %)				
	5 000 až 9 999	2 (3,30 %)				
	10 000 až 49 999	10 (16,70 %)				
	50 000 až 99 999	10 (16,70 %)				

100 000 až 199 999	2 (3,30 %)
200 000 až 399 999	1 (1,70 %)
Nad 400 000	23 (38,30 %)

Poznámka. Dva respondenti neuvedli své pohlaví, věk, roky v profesi a počet obyvatel místa bydliště. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli.

5.2.2. Vzdělávání v oblasti sexuálního násilí

Následně byli participanti dotázáni, zda se již v minulosti zúčastnili školení pro práci se sexuálními delikventy. Pokud ano, byli požádáni o sdělení, kde se školení účastnili nebo kdo ho pořádal. Pokud participanti měli dřívější zkušenost se školením, byli také dotázáni, zda v rámci školení získali znalosti o psychologii sexuálního násilí (*ano, ne*). Na začátku i na konci aktuálního školení byli účastníci také dotázáni, zda by se chtěli v oblasti psychologie sexuálního násilí dále vzdělávat. Výsledky znázorňuje graf 1.

5.2.3. Profesní zkušenosti se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Respondenti byli nejprve dotázáni, zda přišli ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy, a pokud ano, zda mezi nimi byli také lidé s parafilii (*ano, ne, nevím*). Dále tuto část dotazníku tvořily otázky mapující, zda respondenti během své praxe pracovali na případech týkajících se jednotlivých druhů deliktů. Konkrétně šlo o sexuální násilí či zneužívání, kontaktní sexuální násilí na dětech, kontaktní sexuální násilí na dospělých, užívání dětské pornografie a kybergrooming se zaměřením na děti (graf 2). Kromě toho byli respondenti dotázáni, zda si myslí, že by je v jejich praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci (*ano, ne, nevím*), s možností otevřené odpovědi, jakým způsobem by je toto zjištění ovlivnilo. Poslední otázka týkající se profesních zkušeností se dotazovala, co by respondenti nejraději udělali, když se ve své praxi setkají s člověkem s parafilní preferencí – možné odpovědi včetně jejich četností znázorňuje tabulka 2.

5.2.4. Teoretické znalosti o parafilích

Účastníci byli před i po školení požádáni, aby na škále od 0 (*vůbec nerozumím*) do 5 (*zcela rozumím*) zhodnotili, nakolik si myslí, že rozumí tomu, co jsou parafilie neboli sexuální deviace (tabulka 3). V několika dalších otázkách, které byly opět součástí dotazníku před i po školení, pak měli uvést, kolik procent z následujících deliktů je dle jejich odhadu páčáno

lidmi s parafilii – kontaktní sexuální násilí na dětech, kontaktní sexuální násilí na dospělých, užívání dětské pornografie a kybergrooming se zaměřením na děti (tabulka 4).

5.2.5. Kompetence pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Respondenti byli dotázáni, nakolik se cítí kompetentní pro práci s uživateli dětské pornografie, s kybergroomery, s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze SMTČ, s pachateli a podezřelými z kontaktního SMTČ na dětech a s pachateli kontaktního SMTČ (*ne, částečně ano, zcela*; tabulka 5 a graf 3). Pokud respondenti uvedli, že se necítí zcela kompetentní pracovat s výše uvedenými typy pachatelů (jiná odpověď než *zcela*), byli v otevřené otázce požádáni o uvedení důvodu proč, případně o uvedení toho, jak účast na školení změnila jejich vnímání vlastních kompetencí pro práci s těmito typy pachatelů a podezřelých. Právě popsané otázky byly součástí dotazníku před i po školení.

5.2.6. Ochota pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Obdobným způsobem byli účastníci školení dotazováni na ochotu pro práci s cílovou skupinou. Byli požádáni o zhodnocení, nakolik je pro ně nepříjemné pracovat s uživateli dětské pornografie, s kybergroomery, s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze SMTČ, s pachateli a podezřelými z kontaktního SMTČ na dětech a s pachateli kontaktního SMTČ na dospělých (*ne, částečně ano, zcela*; tabulka 6 a graf 4). Pokud uvedli, že jim je s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých nepříjemné pracovat (jiná odpověď než *ne*), byli v otevřené otázce požádáni o uvedení důvodu proč, případně toho, jak účast na školení změnila jejich ochotu pro práci s těmito typy pachatelů a podezřelých. I tyto otázky byly součástí dotazníku před i po školení.

5.2.7. Evaluace školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“

V rámci dotazníku po školení byli jeho účastníci požádáni o zhodnocení, nakolik kurzu splnil jejich očekávání či odpovídal jejich potřebám v oblasti novosti informací, srozumitelnosti a přehlednosti informací, praktické využitelnosti informací, obsahové stránky kurzu, použití výukových metod, úrovně výuky, odborných znalostí lektorů a ochoty lektorů, a také o zhodnocení celkové spokojenosti se školením, vše na škále od 0 do 5 (0 = *nespokojenost* či *seminář neodpovídal očekáváním a potřebám*, 5 = *maximální spokojenost*; tabulka 11). Kromě toho měli respondenti zhodnotit, o kolik procent se díky školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“ zlepšily jejich znalosti

ohledně parafilii a kompetence a ochota pro práci s lidmi s parafilii (tabulka 12). V neposlední řadě mohli respondenti využít dvou otevřených otázek k uvedení toho, co se na kurzu naučili, jak jim může jeho absolvování pomoci v jejich práci, co považují v rámci školení za přínosné a co by se mělo naopak změnit, a ke sdělení jakýchkoli dalších připomínek.

5.2.8. Stigma Inventory

Součástí většiny dotazníků byl také Stigma Inventory (Jahnke et al., 2015b), patnáctipoložkový inventář používaný k měření různých aspektů stigmatizace nedelikventních osob s převažujícím sexuálním zájmem o děti. Tento inventář je tvořen následujícími škálami: ovladatelnost (3 položky) a nebezpečnost (4 položky), které dohromady měří stereotypy, sympatie a hněv (2 položky), které představují afektivní reakce, a sociální distance (6 položek) neboli diskriminační záměr. V původní podobě inventáře je využívána sedmibodová Likertova škála, na které 0 představuje postoj *vůbec nesouhlasím* a 6 *zcela souhlasím*. Autoři uvádějí, že škály měřící hněv, ovladatelnost a sociální distanci prokázaly v dřívějším výzkumu vysokou reliabilitu ($\alpha \geq 0,82$), škála nebezpečnosti byla vyvinuta až dodatečně a její reliabilita se v rámci pretestu a posttestu ukázala být nižší ($\alpha \geq 0,70$ a $\geq 0,66$), a měla by proto být interpretována s opatrností. Pro účely školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“ byly položky Stigma Inventory adaptovány také pro osoby s převažujícím zájmem o sexuálně motivované násilí (např. sexuální sadisté či sexuální agresori). Dále byla přidána položka „Člověk s tímto převažujícím sexuálním zájmem je zvrhlý sexuální predátor“ a kvůli časovým možnostem nebylo použito standardní sedmibodové rozmezí škály, ale pouze binární škála vyjadřující souhlas či nesouhlas s tvrzením (*ano, ne*). Výsledky jsou uvedeny v příloze 1 (pedohebefilní preference) a příloze 2 (sexuálně motivované násilí).

5.2.9. Škála Attitudes to Sexual Offenders (ATS-21, škála postojů vůči sexuálním delikventům)

Původní ATS škála (Hogue, 1993) je sebeposuzovací nástroj čítající 36 položek v podobě tvrzení vyjadřujících postoj vůči pachatelům SMTČ. Respondenti vyjadřují míru souhlasu s těmito tvrzeními pomocí pětibodové Likertovy škály, kde 1 představuje postoj *silně nesouhlasím* a 5 *silně souhlasím*. Tento nástroj byl vytvořen jako měřítko obecného, unidimenzionálního postoje vůči zmíněné populaci, přičemž autor neprovedl jeho následnou validizaci. Součástí dotazníků předložených účastníkům školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“ byla zkrácená a revalidovaná škála ATS-21 (Hogue & Harper, 2019), kterou tvoří tři faktory, a sice důvěra, záměr a sociální distance.

Díky nižšímu počtu položek je tato verze ATS škály v praxi lépe využitelná a autoři prokázaly její vysokou reliabilitu při jejím použití jakožto unidimenzionální škály ($\alpha = 0,91$), ale i v případě jednotlivých faktorů zvláště (důvěra: $\alpha = 0,83$; záměr: $\alpha = 0,84$; sociální distance: $\alpha = 0,79$). Stejně jako v případě Stigma Inventory byla však pro účely školení, kterým se tato práce zabývá, použita binární škála vyjadřující souhlas či nesouhlas s tvrzením (*ano, ne*) a bylo vždy specifikováno, jakého typu pachatelů se položky týkají – kromě obecné skupiny pachatelů SMTČ šlo také o pachatele, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající a kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé. Výsledky jsou uvedeny v příloze 3 (pachatelé SMTČ), příloze 4 (pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající) a příloze 5 (pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé).

5.3. Procedura

Policie České republiky je od počátku členem platformy českých odborníků a stakeholderů projektu Parafilik a také jeho velmi aktivním partnerem. Díky tomuto navázání spolupráce bylo možné zareagovat na potřebu Policie České republiky a v rámci projektu Parafilik uskutečnit v období mezi lety 2021 a 2025 šest běhů školení pro policisty na téma „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“. Další komunikace ohledně realizace školení již probíhala skrze interní kontakty a na základě poptávky Policie České republiky.

V případě školení realizovaných prezenčně byly participantům administrovány tištěné dotazníky, a to na začátku a na konci školení, tedy ve stejný den. U školení, která probíhala online, byl přihlášeným účastníkům zaslán odkaz na dotazník několik dní před školením a obdobně závěrečný dotazník mohli účastníci vyplnit na zaslaném odkaze několik dní po proběhlém školení. K vytvoření dotazníku v elektronické podobě byla využita platforma Qualtrics a maximální odhadovaná doba jeho vyplňování byla 15 až 30 minut, v závislosti na konkrétní podobě dotazníku, která se v průběhu projektu měnila.

Jak již bylo zmíněno, data využitá pro tuto práci byla původně určena pouze k evaluaci realizovaného školení. Z tohoto důvodu a také proto, že školení, a tedy i evaluace, probíhala v rozmezí čtyř let, docházelo mezi jednotlivými běhy školení v obsahu dotazníku ke změnám odrážejícím zpětnou vazbu respondentů. Například ve starší verzi dotazníku byly otázky na ochotu pro práci s osobami s parafilní preferencí formulovány způsobem „nakolik je pro Vás příjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých“. Mnoho respondentů na takto formulované otázky neodpovědělo a v reakci na otevřenou otázku „Pokud jste uvedli, že Vám

není zcela příjemné pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč” zpochybnili smysluplnost dané formulace: „Příjemné? Jde o práci a tak je třeba k tomu přistupovat. Nikomu asi není příjemné s těmito lidmi pracovat, ale musíme ochránit zbytek společnosti.” (Národní ústav duševního zdraví, 2023, s. 22). V reakci na tuto zpětnou vazbu byly dotazníky pro další školení upraveny tak, aby otázky zněly „nakolik je pro Vás nepříjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých“. Vzhledem k tomu, že takovýchto i významnějších změn (např. přidávání a odebírání otázek) proběhlo v dotaznících více a že v rámci některých běhů školení nebyly z organizačních důvodů administrovány dotazníky před i po, je u každé analyzované proměnné uvedeno, kolika respondentům z celkového vzorku ($N = 62$) nebyla konkrétní otázka položena. Jednotlivé verze dotazníku, které mi byly k analýze poskytnuty, jsou pak k nahlédnutí v příloze této práce (přílohy 6 až 11). Vzhledem k nízké návratnosti je také u každé analyzované proměnné uveden počet respondentů, kteří na jednotlivé otázky neodpověděli.

5.4. Statistická analýza

K analýze rozdílu v míře porozumění parafilii před a po školení byl kvůli signifikantnímu výsledku Shapiro-Wilkova testu zvolen párový Wilcoxonův test. Tento test byl také použit pro srovnání subjektivního hodnocení profesních kompetencí a ochoty respondentů pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí před a po školení. V obou těchto případech byla vzhledem k vícenásobnému testování aplikována Bonferroniho korekce. K analýze rozdílů mezi odpověďmi policistů, zdravotnických odborníků a obecné populace na čtyři položky Stigma Inventory byl použit chí kvadrát test nezávislosti s Monte Carlo simulací vzhledem k některým očekávaným četnostem nižším než pět. I v tomto případě pak byla kvůli vícenásobnému testování aplikována Bonferroniho korekce. Kromě popsaného byla provedena deskriptivní statistika. Pro statistickou analýzu jsem využívala program Jamovi s modulem Rj Editor, pro výpočet statistické síly program G*Power. Grafy byly vytvořeny v programu Microsoft Excel.

5.5. Etika výzkumu

Vzhledem k tomu, že dotazníky administrované účastníkům školení, jímž se tato práce zabývá, měly původně evaluační, a nikoli výzkumný charakter, nebyl jejich součástí informovaný souhlas. Respondenti byli v rámci dotazníku ujištěni, že veškeré údaje, které uvedou, budou anonymní a nebude možné je spojit s žádnými údaji umožňujícími jejich identifikaci. K propojení dotazníku před a po školení byli participantů požádáni o vytvoření krátkého hesla o čtyřech až šesti písmenech. K získaným datům měli následně přístup pouze

zaměstnanci či stážisté Centra pro sexuální zdraví a intervence Národního ústavu duševního zdraví, kteří na projektu pracovali a kteří jsou vázáni prohlášením o mlčenlivosti a etickým kodexem. Stážistkou jsem se za účelem zpracování dat pro tuto práci stala i já.

6. Výsledky

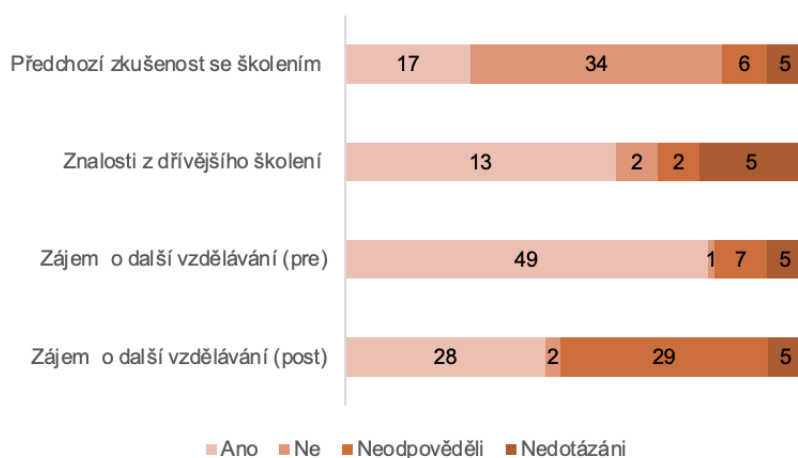
6.1. Vzdělávání v oblasti sexuálního násilí

Pro 66,7 % ($N = 34$) respondentů byl kurz „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“ první zkušeností se školením pro práci se sexuálními delikventy. Ze 17 (33,3 %) respondentů, kteří se již v minulosti školení na toto téma zúčastnili, 13 (86,7 %) uvedlo, že v rámci něj získalo znalosti o psychologii sexuálního násilí, dva (13,2 %) uvedli, že ne, a dva respondenti s dřívější zkušeností se školením neodpověděli. Mezi opakovaně jmenovanými poskytovateli školení, kterých se respondenti v minulosti zúčastnili, byla Policie České republiky (jmenována desetkrát), „vysoká škola“ (pětkrát, pokud byla vysoká škola konkretizována, jednalo se o Policejní akademii České republiky) a Nemocnice Havlíčkův Brod (dvakrát).

Před i po aktuálním školení byli jeho účastníci dotázáni, zda by se chtěli v oblasti psychologie sexuálního násilí dále vzdělávat. Převážná většina měla o další vzdělávání na toto téma zájem, v rámci dotazníku před školením kladně odpovědělo 98 % respondentů ($N = 49$), v rámci dotazníku po školení pak 92,9 % respondentů ($N = 28$). Dva respondenti, kteří před školením projevíli o další vzdělávání zájem, po jeho absolvování uvedli, že se již v této oblasti dále vzdělávat nechtějí. Jeden respondent odpověděl na tuto otázku záporně před i po školení. Četnost jednotlivých odpovědí na otázky z tematického okruhu vzdělávání v oblasti sexuálního násilí znázorňuje graf 1.

Graf 1

Vzdělávání v oblasti sexuálního násilí

Poznámka. V případě otázky „Znalosti z dřívějšího školení“ byli do grafu zahrnuti pouze respondenti s předchozí zkušeností se školením ($N = 17$) a ti, kterým otázka položena nebyla.

6.2. Profesní zkušenosti se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Většina respondentů přišla ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy ($N = 46$; 83,6 %), dva dotázaní na tuto otázku neodpověděli a pěti účastníkům školení nebyla tato otázka položena.

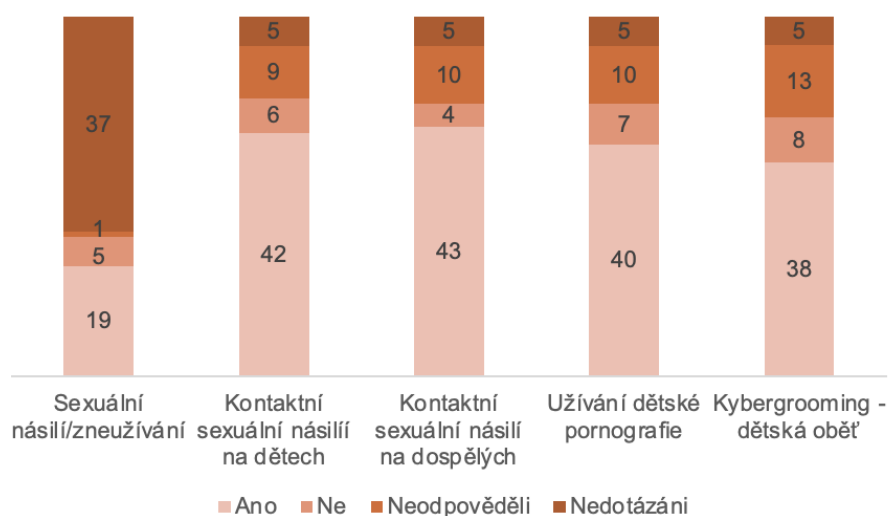
Všichni, kdo odpověděli na předchozí otázku kladně, se vyjádřili také k tomu, zda mezi těmito sexuálními delikventy byli lidé s parafilii, přičemž 82,6 % ($N = 38$) z nich sdělilo, že ano, pouze jeden respondent (2,2 %) uvedl, že ne, a sedm respondentů (15,2 %) tento údaj nevědělo.

Dále byli respondenti dotázáni na profesní zkušenosti s jednotlivými typy sexuálních deliktů. Nejvíce jich ve své praxi pracovalo na případě týkajícím se kontaktního sexuálního násilí na dospělých ($N = 43$; 91,5 %), 87,5 % ($N = 42$) mělo profesní zkušenost s případem kontaktního sexuálního násilí na dětech, 85,1 % ($N = 40$) s případem užívání dětské pornografie, 81,8 % s případem kybergroomingu se zaměřením na děti a nejméně respondentů reportovalo profesní zkušenost s případem sexuálního násilí či zneužívání ($N = 38$; 79,2 %). Graf 2 znázorňuje, kolika účastníkům školení byly tyto otázky položeny, kolik se jich nevyjádřilo a kolik jich odpovědělo kladně a záporně.

Kromě pěti jedinců byli všichni účastníci před školením dotázáni, zda si myslí, že by je v jejich praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci. Sedm respondentů

Graf 2

Zkušenosti s konkrétními typy deliktů

neodpovědělo, 34 % ($N = 17$) uvedlo, že neví, stejné množství ($N = 17$; 34 %) uvedlo, že ne, a 32 % ($N = 16$) se domnívá, že by je toto zjištění v praxi ovlivnilo. Ti respondenti, kteří na poslední otázku odpověděli kladně, byli požádáni o upřesnění, jakým způsobem by je toto zjištění ovlivnilo. Získáno bylo celkem 14 doplňujících odpovědí. V deseti z nich respondenti uvedli, že by pachatelovu parafilní preferenci zohlednili ve vyšetřování, přičemž nejčastěji bylo zmíněno opatření znaleckého posudku jako v následujícím příkladě: „V případě existence parafilie je třeba vyžádat znalecký posudek, aby soud měl možnost nařídít léčbu.“. Dvakrát se v odpovědích objevil také jiný přístup k pachateli, nicméně nebyl specifikován. Jeden respondent pak přiznal, že by pravděpodobně měl předsudky.

Otázka na vliv zjištění, že má pachatel parafilní preferenci, se objevila i v některých dotaznících administrovaných po absolvování školení. Devětadvaceti respondentům však položena nebyla a stejný počet jich na otázku neodpověděl. Polovina ze získaných odpovědí ($N = 2$) zněla „nevím“, jeden respondent (25 %) odpověděl, že by ho toto zjištění v jeho praxi neovlivnilo, a taktéž jeden respondent (25 %) odpověděl, že by ho zjištění ovlivnilo. I v tomto případě byl požádán o upřesnění vlivu tohoto zjištění a jeho odpověď zněla následovně: „Vědomí, že parafilik může se svým problémem pracovat a do jisté míry ho ovlivnit, jedná se o vrozený problém, nikoli vědomé a úmyslné jednání.“. Jaké praktické důsledky by toto vědomí mělo pro respondentovu praxi, však neuvádí. Bohužel žádný z respondentů nezodpověděl otázku ohledně vlivu parafilní preference pachatele před i po školení, a tak nelze žádné odpovědi porovnat.

Poslední otázka týkající se profesních zkušeností se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí se tázala, co by respondenti nejraději udělali, když se ve své praxi setkají s člověkem s parafilní preferencí. Volit mohli ze čtyř odpovědí uvedených včetně četnosti jejich výskytu v tabulce 2. Tato otázka nebyla před školením položena 29 účastníkům a šest jich na tuto otázku neodpovědělo. Vzhledem k tomu, že bylo možné zvolit více odpovědí, bylo od 27 respondentů získáno dohromady 32 odpovědí. Z tohoto důvodu je ve zmíněné tabulce 2 uvedeno procentuální zastoupení jednotlivých odpovědí v rámci souboru všech odpovědí získaných na tuto otázku, nejde tedy o procenta respondentů, kteří danou odpověď zvolili. Jedinou opakovaně volenou kombinaci představovaly odpovědi „Odkázal/a bych ho na odbornou pomoc“ a „Případ bych prošetřil/a stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého“, přičemž tato kombinace byla zvolena celkem čtyřikrát.

Stejná otázka byla většině účastníků položena i po školení. Nebylo na ni však dotázáno, stejně jako před školením, 29 osob a stejný počet účastníků školení na ni neodpověděl. Získáno tedy bylo pouze 5 odpovědí od 4 osob, přičemž tyto odpovědi jsou opět zaznamenány v tabulce 2. I v tomto případě byla jediná opakovaně volená kombinace odpovědí „Odkázal/a bych ho na odbornou pomoc“ a „Případ bych prošetřil/a stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého“, zvolená dvakrát. Bohužel ani v případě této otázky nebyla od žádného z respondentů získána odpověď před i po školení, a tak nelze žádné odpovědi porovnat.

Tabulka 2

Možné odpovědi na otázku „Když se ve vaší praxi potkáte s člověkem s parafilní preferencí, tak byste ho nejraději...“ a jejich četnosti

Znění odpovědi	Četnost výskytu odpovědi a procentuální zastoupení v souboru všech odpovědí N (%)	
	Před školením	Po školení
Odkázal/a bych ho na odbornou pomoc	11 (34,38 %)	3 (60 %)
Snažil/a bych se mu čin prokázat, aby získal/a nejvyšší možnou trestní sazbu	2 (6,25 %)	0 (0 %)
Případ bych prošetřil/a stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého	19 (59,38 %)	2 (40 %)
Předal/a bych případ kolegovi, abych se jím nemusel/a zabývat	0 (0 %)	0 (0 %)

Poznámka. Jelikož bylo možné zvolit více odpovědí, zobrazuje tabulka procentuální zastoupení jednotlivých odpovědí v rámci souboru všech odpovědí získaných na tuto otázku, nejde tedy o procenta respondentů, kteří danou odpověď zvolili.

6.3. Teoretické znalosti o parafileích

Za účelem zmapování teoretických znalostí o parafileích byli účastníci nejprve požádáni, aby zhodnotili, nakolik si myslí, že rozumí tomu, co jsou parafile. Tato otázka byla účastníkům položena jak před, tak po školení. Výsledky znázorňuje tabulka 3.

Tabulka 3*Subjektivní míra porozumění parafiliím – celý soubor*

	Před školením	Po školení
<i>M</i>	3,20	4,21
<i>SD</i>	1,17	0,66
<i>N (%)</i>		
0	1 (2 %)	0 (0 %)
1	2 (4,1 %)	0 (0 %)
2	10 (20,4 %)	0 (0 %)
3	16 (32,7 %)	3 (12,5 %)
4	13 (26,5 %)	13 (54,2 %)
5	7 (14,3 %)	8 (33,3 %)
Neodpověděli	8	33
Nedotázáni	5	5

Poznámka. 0 = vůbec nerozumím; 5 = zcela rozumím. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty.

Sedmnáct účastníků uvedlo subjektivní míru porozumění parafiliím před i po školení, což umožnilo provést statistickou analýzu tohoto rozdílu. Jelikož Shapiro-Wilkův test ukázal porušení předpokladu normality ($W = 0,81$; $p = 0,003$), byl pro analýzu rozdílu mezi stavem před a po školení použit neparametrický párový Wilcoxonův test, a to jednostranný, vzhledem k předpokladu, že porozumění parafiliím bude u účastníků po školení větší než před školením. Wilcoxonův párový test ukázal signifikantní změnu v subjektivním hodnocení porozumění parafiliím před ($M = 3,35$; $SD = 1,11$; rozpětí 2–5) a po školení ($M = 4,24$; $SD = 1,11$; rozpětí 3–5); $W = 0,00$; $p = 0,004$). Hodnota biseriální korelace ($r = -1,00$) a výsledek post hoc analýzy síly testu (1,00) ukazují, že rozdíl mezi subjektivně hodnocenou mírou porozumění parafiliím před a po školení je velmi silný a statisticky významný, což naznačuje, že školení vedlo ke zlepšení porozumění parafiliím.

Účastníci školení byli také dotázáni, kolik procent z konkrétních deliktů je dle jejich odhadu páčáno lidmi s parafilií. Dotázáni byli na kontaktní sexuální násilí na dětech, kontaktní sexuální násilí na dospělých, užívání dětské pornografie a kybergrooming se zaměřením na děti. Otázky na tento odhad byly součástí dotazníků před i po školení, nicméně od žádného respondenta nebyla odpověď získána v obou případech, a tak není možné podívat se na případný vývoj tohoto odhadu. Tabulka 4 shrnuje výsledky včetně počtu chybějících odpovědí a počtu respondentů, kteří nebyli na tento odhad dotázáni.

Odhady účastníků školení byly velmi rozmanité, se směrodatnou odchylkou ve většině případů větší než 20. Největší variabilitu odpovědí můžeme vidět v případech užívání dětské pornografie, konkrétně u skupiny před školením, s minimem 8 a maximem 100. Obecný trend je takový, že respondenti dotázaní po školení odhadovali nižší podíl deliktů spáchaných osobami s parafilii než respondenti, kteří ještě aktuální školení neabsolvovali – jak ale již bylo zmíněno, jedná se o jiný soubor osob, a proto nelze tvrdit, že tento rozdíl byl skutečně způsoben školením. Nejmenší podíl parafiliků mezi pachateli odhadovaly obě skupiny respondentů v případě kontaktního sexuálního násilí na dospělých (před školením $M = 31,50$; po školení $M = 24$), naopak největší podíl odhadovali respondenti odpovídající před školením mezi uživateli dětské pornografie ($M = 52,50$), respondenti, kteří již školení absolvovali, pak mezi kybergroomery cílícími na děti ($M = 45,70$).

6.4. Kompetence pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Dále byli účastníci školení požádáni, aby zhodnotili, jak kompetentní se cítí pro práci s konkrétními typy pachatelů nebo podezřelých. Dotázáni byli na práci s uživateli dětské pornografie, s kybergroomery, s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze SMTČ, dále pro práci s pachateli a podezřelými z kontaktního SMTČ na dětech a s pachateli kontaktního SMTČ na dospělých. Subjektivní hodnocení kompetencí respondentů pro práci s popsány typy pachatelů a podezřelých znázorňuje tabulka 5. Tento soubor otázek byl opět respondentům položen před i po školení, přičemž v obou fázích největší podíl respondentů uvedl, že se cítí zcela kompetentní pro práci s pachateli kontaktního SMTČ na dospělých. Skupina, která odpovídala před školením, se naopak ohledně kompetencí cítila nejméně jistá v případě práce s kybergroomery (21,6 % respondentů uvedlo, že se necítí vůbec kompetentní), a skupina, která odpovídala po absolvování školení, se cítila nejméně kompetentní pro práci s uživateli dětské pornografie (25,9 % se necítí vůbec kompetentní). Aby bylo možno lépe porozumět tomu, proč účastníci takto odpovídali, byli v případě, že vybrali jinou odpověď než *zcela*, požádáni o uvedení důvodu.

Tímto způsobem bylo před školením získáno 11 odpovědí. Nejčastěji uváděným důvodem bylo nedostatečné vzdělání v oblasti psychologie, psychiatrie či sexuologie a málo zkušeností s danými typy pachatelů či podezřelých. Jeden respondent, který se necítil zcela kompetentní pouze pro práci s kybergroomery, uvedl jako důvod „neustále nové trendy“, z čehož lze usuzovat na potřebu průběžného školení, které by odráželo rychle se měnící trendy v oblasti technologií. Po školení byli respondenti, kteří se cítili pouze částečně nebo vůbec kompetentní, dotázáni, zda účast na školení změnila jejich vnímání vlastních kompetencí.

Tabulka 4*Odhad zastoupení parafileků mezi pachateli sexuálních deliktů*

		Kontaktní sexuální násilí na dětech	Kontaktní sexuální násilí na dospělých	Užívání dětské pornografie	Kybergrooming se zaměřením na děti
<i>N</i>	Před školením	26	23	25	25
	Po školení	4	4	4	3
<i>M</i>	Před školením	38,50	31,50	52,50	47,20
	Po školení	30,30	24	43,80	45,70
<i>SD</i>	Před školením	24,70	18,30	28,80	26,10
	Po školení	14,60	8,98	28,20	22,10
Minimum	Před školením	0	8	8	9
	Po školení	20	11	20	27
Maximum	Před školením	80	81	100	96
	Po školení	51	30	81	70
Neodpověděli	Před školením	7	10	8	8
	Po školení	29	29	29	30
Nedotázáni	Před školením	29	29	29	29
	Po školení	29	29	29	20

Poznámka. Odpovědi získané před a po školení pochází od zcela jiných respondentů, nelze se tedy na údaje dívat jako na vývoj odhadu, ale pouze jako na odhad dvou různých skupin ve dvou odlišných fázích.

Všechny tři získané odpovědi zahrnovaly větší pochopení pro motivaci, jednání a prožívání parafilečních osob. Jeden respondent také uvedl: „Je možné nabídnout nějakou cestu pomoci.“.

Jelikož bylo kvantitativní subjektivní hodnocení kompetencí v případě 22 respondentů získáno před i po školení (odpovědi tohoto dílčího souboru znázorňuje graf 3), bylo možné provést statistickou analýzu tohoto rozdílu v hodnocení. Bylo tedy provedeno pět oboustranných Wilcoxonových párových testů pro jednotlivé typy pachatelů či podezřelých. Vzhledem k vícenásobnému testování byla p-hodnota upravena pomocí Bonferroniho korekce (upravená hladina významnosti $\alpha = 0,01$). Byla také provedena post hoc analýza síly jednotlivých testů a výsledky jsou následující:

Uživatelé dětské pornografie: $W = 1,50$; $p = 0,586$; $r = -0,50$; síla testu = 0,99.

Kybergroomeri: $W = 0,00$; $p = 0,048$; $r = -1,00$; síla testu = 1,00.

Parafilici podezřelí ze SMTČ činu: $W = 0,00$; $p = 0,174$; $r = -1,00$; síla testu = 1,00.

Pachatelé a podezřelí z kontaktního SMTČ na dětech: $W = 0,00$; $p = 0,095$; $r = -1,00$; síla testu = 1,00.

Pachatelé kontaktního SMTČ na dospělých: $W = 3,00$; $p = 0,233$; $r = -0,60$; síla testu = 0,99.

Ačkoli výsledky testů neprokázaly po korekci statisticky významný rozdíl v hodnocení kompetencí před a po školení pro práci s žádným typem pachatelů či podezřelých, pro všechny analyzované oblasti byly zjištěny velké efekty a vysoká síla testu.

6.5. Ochota pro práci se sexuálními delikventy a osobami s parafilní preferencí

Za účelem zjištění míry ochoty účastníků pro práci se sexuálními delikventy byli účastníci dotázáni, nakolik jim je nepříjemné pracovat s uživateli dětské pornografie, s kybergroomery, s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze SMTČ, s pachateli a podezřelými z kontaktního SMTČ na dětech a s pachateli kontaktního SMTČ na dospělých. Toto dotazování opět proběhlo před i po školení, přičemž výsledky pro celý soubor jsou uvedeny v tabulce 6. Z ní je zřejmé, že nejvíce respondentů v rámci skupiny před školením ($N = 15$; 36,6 %) hodnotilo jako zcela nepříjemnou práci s pachateli a podezřelými ze SMTČ na dětech. Práce se stejným typem pachatelů byla nejvíce nepříjemná i pro skupinu po školení, kde však odpověď *zcela* zvolil ještě větší podíl ($N = 11$; 44 %). Naopak nejméně nepříjemná je skupině před školením práce s pachateli kontaktního SMTČ na dospělých (odpověď *ne* zvolilo 23 neboli 56,1 % respondentů), skupině po školení pak srovnatelně práce s uživateli dětské pornografie a

Tabulka 5

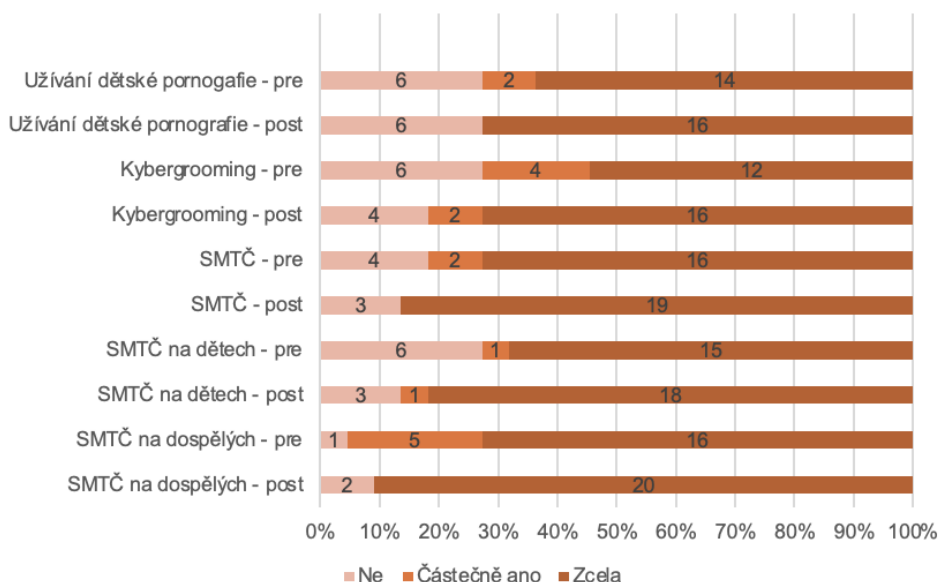
Subjektivní hodnocení kompetencí pro práci s jednotlivými typy pachatelů a podezřelých – celý soubor

Typ pachatelů a podezřelých		N (%)			Neodpověděli	Nedotázáni
		Ne	Částečně ano	Zcela		
Uživatelé dětské pornografie	Před školením	10 (19,6 %)	10 (19,6 %)	31 (60,8 %)	6	5
	Po školení	7 (25,9 %)	0 (0 %)	20 (74,1 %)	30	5
Kybergroomeři	Před školením	11 (21,6 %)	10 (19,6 %)	30 (58,8 %)	6	5
	Po školení	5 (18,5 %)	4 (14,8 %)	18 (66,7 %)	30	5
Parafilici podezřelí ze SMTČ	Před školením	9 (17,6 %)	8 (15,7 %)	34 (66,7 %)	6	5
	Po školení	4 (14,8 %)	0 (0 %)	23 (85,2 %)	30	5
Pachatelé a podezřelí z kontaktního SMTČ na dětech	Před školením	9 (17,6 %)	7 (13,7 %)	35 (68,6 %)	6	5
	Po školení	4 (14,8 %)	1 (3,7 %)	22 (81,5 %)	30	5
Pachatelé kontaktního SMTČ na dospělých	Před školením	3 (5,9 %)	11 (21,6 %)	37 (72,5 %)	6	5
	Po školení	3 (11,1 %)	0 (0 %)	24 (88,9 %)	30	5

Poznámka. Odpověď *ne* je myšlena ve smyslu „vůbec se necítím kompetentní“. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty.

Graf 3

Srovnání subjektivního hodnocení kompetencí pro práci s jednotlivými typy pachatelů a podezřelých před a po školení (N = 22)

Poznámka. Odpověď *ne* je myšlena ve smyslu „vůbec se necítím kompetentní“.

kybergroomery (v obou případech zvolilo odpověď *ne* 12 neboli 48 % respondentů). Důležité je však zmínit, že v případě všech typů pachatelů a podezřelých se největší podíl respondentů vyjádřil tak, že jim práce s nimi není vůbec nepříjemná, pouze v případě pachatelů a podezřelých z kontaktního SMTČ na dětech byl podíl odpovědí *ne* a *zcela* shodný.

Pokud respondenti odpověděli, že jim je zcela nebo částečně nepříjemné s některým typem pachatelů či podezřelých pracovat, byli požádáni o dodatečné odůvodnění. Takto bylo získáno celkem 20 kvalitativních odpovědí. V pěti z nich se objevilo téma emoční náročnosti této práce, ačkoli se policisté snaží si ji nepřipouštět: „Je třeba přistupovat k věci bez emocí, občas se ale pod kůži dostanou.“. Ve stejném počtu odpovědí zaznělo vyjádření, že příjemná tato práce není, ale to ani není její podstatou, jako v tomto příkladě: „Pracovat s nimi mi příjemné není, ale od toho tu práci nedělám.“. Obzvláště pak byla zdůrazňována nepříjemnost práce s pachateli trestných činů na dětech. V rámci dotazníků po školení pak byli respondenti požádáni o uvedení, zda účast na školení změnila vnímání, nakolik jim je nepříjemné s těmito typy

Tabulka 6

Subjektivní hodnocení nepříjemnosti práce s jednotlivými skupinami pachatelů a podezřelých (ochota) – celý soubor

Typ pachatelů a podezřelých		N (%)			Neodpověděli	Nedotázáni
		Ne	Částečně ano	Zcela		
Uživatelé dětské pornografie	Před školením	19 (46,3 %)	9 (22 %)	13 (31,7 %)	12	9
	Po školení	12 (48 %)	4 (16 %)	9 (36 %)	32	5
Kybergroomeři	Před školením	21 (51,2 %)	10 (24,4 %)	10 (24,4 %)	14	7
	Po školení	12 (48 %)	4 (16 %)	9 (36 %)	32	5
Parafilici podezřelí ze SMTČ	Před školením	24 (55,8 %)	8 (18,6 %)	11 (25,6 %)	12	7
	Po školení	11 (44 %)	5 (20 %)	9 (36 %)	32	5
Pachatelé a podezřelí z kontaktního SMTČ na dětech	Před školením	18 (43,9 %)	8 (19,5 %)	15 (36,6 %)	11	10
	Po školení	11 (44 %)	3 (12 %)	11 (44 %)	31	6
Pachatelé kontaktního SMTČ na dospělých	Před školením	23 (56,1 %)	9 (22 %)	9 (22 %)	14	7
	Po školení	11 (44 %)	4 (16 %)	10 (40 %)	31	6

Poznámka. Odpověď *ne* je myšlena ve smyslu „vůbec mi to není nepříjemné“. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty.

pachatelů a podezřelých pracovat. V rámci pěti získaných odpovědí se opakovaně vyskytovalo pochopení jednání, motivace a potřeb parafilních jedinců. Od 20 respondentů v případě otázky na ochotu pro práci s pachateli a podezřelými ze SMTČ dospělých a od 21 respondentů v případě zbylých typů pachatelů a podezřelých byly získány kvantitativní odpovědi před i po školení (odpovědi tohoto dílčího souboru znázorňuje graf 4). Díky tomu bylo možné provést statistickou analýzu tohoto rozdílu v hodnocení. Bylo tedy provedeno pět oboustranných Wilcoxonových párových testů pro jednotlivé typy pachatelů či podezřelých. Vzhledem k vícenásobnému testování byla p-hodnota upravena pomocí Bonferroniho korekce (upravená hladina významnosti $\alpha = 0,01$). Byla také provedena post hoc analýza síly jednotlivých testů a výsledky jsou následující:

Uživatelé dětské pornografie: $N = 21$; $W = 13,50$; $p = 1,000$; $r = -0,04$; síla testu = 0,01.

Kybergroomeři: $N = 21$; $W = 0,00$; $p = 0,089$; $r = -1,00$; síla testu = 1,00.

Parafilici podezřelí ze SMTČ: $N = 21$; $W = 1,50$; $p = 0,129$; $r = -0,80$; síla testu = 0,99.

Pachatelé a podezřelí z kontaktního SMTČ na dětech: $N = 21$; $W = 11,50$; $p = 0,389$; $r = -0,36$; síla testu = 0,70.

Pachatelé kontaktního SMTČ na dospělých: $N = 20$; $W = 0,00$; $p = 0,053$; $r = -1,00$; síla testu = 1,00.

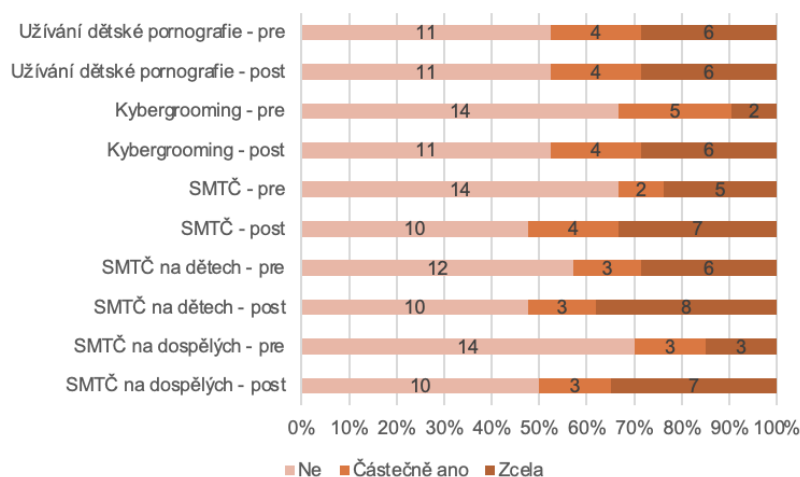
Nebyl tedy zjištěn žádný statisticky významný rozdíl v ochotě pro práci s jednotlivými typy pachatelů či podezřelých před a po školení. Nejnižší p-hodnota byla zaznamenána u skupiny pachatelů SMTČ na dospělých, avšak i ta zůstala nad stanovenou hranicí statistické významnosti. Hodnoty biseriální korelace značí velký efekt u skupiny kybergroomerů, parafiliků podezřelých ze SMTČ a u pachatelů kontaktního SMTČ na dospělých. V případě těchto tří skupin byla zjištěna i vysoká síla testu.

6.6. Stigma Inventory

Stigma Inventory byl respondentům v rámci dotazníků administrován před i po školení, a to ve variantě pro převažující pedohebefilní sexuální zájem a převažující sexuální zájem o sexuálně motivované násilí (např. sexuální sadisté či agresori). Odpovědi, včetně počtu účastníků, kteří na jednotlivé položky neodpověděli a kterým nebyl Stigma Inventory vůbec administrován, jsou uvedeny v příloze 1 (pedohebefilní preference) a příloze 2 (preference pro sexuálně motivované násilí).

Graf 4

Srovnání subjektivního hodnocení nepříjemnosti práce s jednotlivými typy pachatelů a podezřelých před a po školení – dílčí soubor

Poznámka. Odpověď *ne* je myšlena ve smyslu „vůbec mi to není nepříjemné“.

Při pohledu na odpovědi vztahující se k jedincům s pedohebefilní preferencí lze konstatovat, že skupina, která inventář vyplňovala po školení, měla převážně méně stigmatizující postoje, a to s výjimkou položky „Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit“ a čtyř položek spadajících pod faktor sociální distance. Konkrétně jde o položky „Přátelil bych se s člověkem s tímto sexuálním zájmem“, „Nevadilo by mi mít souseda s tímto sexuálním zájmem“, „Nevadilo by mi mít v práci kolegu s tímto sexuálním zájmem“ a „Bavil bych se s člověkem s tímto sexuálním zájmem“.

V případě jedinců s převažujícím sexuálním zájmem o sexuálně motivované násilí už je poměr stigmatizujících odpovědí mezi skupinami před a po školení mnohem více vyrovnaný. Je také zajímavé, že žádný z respondentů by se s člověkem s touto sexuální preferencí nepřátelil a nechtěl by ho mít ani za kolegu v práci či souseda, přestože se jedná z 83 % o stejný soubor respondentů jako v případě pedohebefilní preference. Je však nutno zdůraznit, že od žádného respondenta nebyla odpověď na žádnou položku v případě preference pro děti a dospívající ani pro sexuálně motivované násilí získána před i po školení, a tak nelze tvrdit, že rozdíly mezi těmito dvěma skupinami jsou skutečně způsobeny školením, jedná se pouze o observaci.

6.6.1. Srovnání míry stigmatizace nedelikventních osob s pedohebefilní preferencí mezi policisty, odborníky z oblasti zdravotnictví a obecnou populací

Pro účely srovnání míry stigmatizace nedelikventních pedohebefilních osob mezi souborem příslušníků Policie České republiky ($N = 7$), českými odborníky z oblasti zdravotnictví ($N = 33$) a českou obecnou populací ($N = 6\,669$) mi byla Centrem pro sexuální zdraví a intervence Národního ústavu duševního zdraví poskytnuta data z edukačního programu pro zdravotnické odborníky uskutečněného v rámci projektu Parafilik a z celonárodního reprezentativního průzkumu sexuálního chování a wellbeingu obyvatel České republiky CZECHSEX. V případě policistů a zdravotnických odborníků se jedná o data získaná předtím, než respondenti absolvovali edukační program Parafilik.

Co se týče demografických údajů zmíněných tří skupin, pro příslušníky Policie České republiky jsou uvedeny v tabulce 1 a v případě výzkumu CZECHSEX jsou data reprezentativní a odpovídají demografické struktuře české populace. Skupinu českých odborníků z oblasti zdravotnictví pak tvořilo 11 mužů (34 %) a 21 žen (66 %), jeden respondent pohlaví neuvedl. Průměrný věk zdravotníků byl 45,29 let ($SD = 12,62$; rozpětí: 23–71). Co se profese zdravotnických odborníků týče, 42 % ($N = 14$) z nich pracovalo jako psychologové, 39 % ($N = 13$) jako lékaři, 9 % ($N = 3$) jako sociální pracovníci – specialisté v oblasti poradenství, jeden respondent (3 %) jako partnerský, manželský a rodinný poradce a dva respondenti (6 %) zvolili možnost „jiné“.

Opět byl využit nástroj Stigma Inventory, konkrétně výběr čtyř položek spadajících pod faktor sociální distance: „Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“, „Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“, „Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“ a „Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“. Tyto položky byly původně vybrány pro účely výzkumu CZECHSEX ve spolupráci s autorkou Stigma Inventory, Sarou Jahnke.

Za účelem srovnání míry stigmatizace nedelikventních osob s převažujícím sexuálním zájmem o děti či dospívající byly tedy provedeny čtyři chí kvadrát testy nezávislosti. Kvůli příliš nízkým pozorovaným četnostem u skupiny policistů byla využita Monte Carlo simulace ($B = 10\,000$) a vzhledem k vícenásobnému testování byla p-hodnota upravena pomocí Bonferroniho korekce (upravená hladina významnosti $\alpha = 0,0125$). Výsledky jsou následující:

„Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“: $\chi^2 (2; N = 6\,708) = 3,72$; p (Monte Carlo) = 0,139; $V = 0,02$; síla testu = 0,32. Četnosti odpovědí pro jednotlivé skupiny jsou uvedeny v tabulce 7 a grafu 5.

„Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“: $\chi^2 (2; N = 6\,708) = 1,93$; p (Monte Carlo) = 0,388; $V = 0,02$; síla testu = 0,32. Četnosti odpovědí pro jednotlivé skupiny jsou uvedeny v tabulce 8 a grafu 6.

„Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“: $\chi^2 (2; N = 6\,710) = 7,08$; p (Monte Carlo) = 0,029; $V = 0,03$; síla testu = 0,74. Četnosti odpovědí pro jednotlivé skupiny jsou uvedeny v tabulce 9 a grafu 7.

„Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“: $\chi^2 (2; N = 6\,710) = 9,58$; p (Monte Carlo) = 0,009; $V = 0,04$; síla testu = 0,97. Četnosti odpovědí pro jednotlivé skupiny jsou uvedeny v tabulce 10 a grafu 8.

Signifikantní rozdíl v míře stigmatizace pedohebefilních osob mezi skupinami byl nalezen pouze u výroku „Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“. U ostatních výroků nebyly nalezeny statisticky významné rozdíly, přičemž velikosti efektu byly velmi malé a síla testu u těchto výroků kolísala od nízké po střední. Ačkoli tyto rozdíly nejsou statisticky signifikantní, při pohledu na zmíněné tabulky 7 až 10 a grafy 5 až 8 vidíme, že ze tří zkoumaných skupin měli ve všech případech nejvíce stigmatizující postoje policisté, nejméně odborníci z oblasti zdravotnictví a obecná populace se nacházela mezi těmito dvěma póly. Pouze v případě položky „Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“ byl poměr souhlasu a nesouhlasu mezi policisty a v obecné populaci stejný.

Tabulka 7*„Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“*

Skupina		Odpověď		Celkem
		Souhlas	Nesouhlas	
Obecná populace	Pozorované četnosti	1778	4891	6669
	Očekávané četnosti	1781,58	4887,42	6669,00
	% v rámci skupiny	27 %	73 %	100 %
Policisté	Pozorované četnosti	1	6	7
	Očekávané četnosti	1,87	5,13	7,00
	% v rámci skupiny	14 %	86 %	100 %
Zdravotníci	Pozorované četnosti	13	19	32
	Očekávané četnosti	8,55	23,45	32,00
	% v rámci skupiny	41 %	59 %	100 %
Celkem	Pozorované četnosti	1792	4916	6708
	Očekávané četnosti	1792,00	4916,00	6708,00
	% v rámci skupiny	27 %	73 %	100 %

Tabulka 8*„Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“*

Skupina		Odpověď		Celkem
		Souhlas	Nesouhlas	
Obecná populace	Pozorované četnosti	2208	4461	6669
	Očekávané četnosti	2209,08	4459,92	6669,00
	% v rámci skupiny	33 %	67 %	100 %
Policisté	Pozorované četnosti	1	6	7
	Očekávané četnosti	2,32	4,68	7,00
	% v rámci skupiny	14 %	86 %	100 %
Zdravotníci	Pozorované četnosti	13	19	32
	Očekávané četnosti	10,60	21,40	32,00
	% v rámci skupiny	41 %	59 %	100 %
Celkem	Pozorované četnosti	2222	4486	6708
	Očekávané četnosti	2222	4486	6708
	% v rámci skupiny	33 %	67 %	100 %

Tabulka 9

„Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“

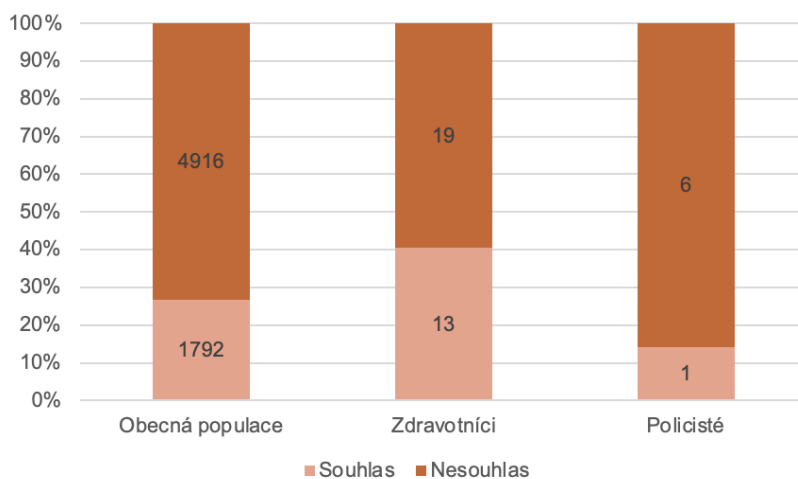
Skupina		Odpověď		Celkem
		Souhlas	Nesouhlas	
Obecná populace	Pozorované četnosti	2538	4131	6669
	Očekávané četnosti	2545,35	4123,65	6669,00
	% v rámci skupiny	38 %	63 %	100 %
Policisté	Pozorované četnosti	3	5	8
	Očekávané četnosti	3,05	4,95	8,00
	% v rámci skupiny	38 %	63 %	100 %
Zdravotníci	Pozorované četnosti	20	13	33
	Očekávané četnosti	12,60	20,40	33,00
	% v rámci skupiny	61 %	39 %	100 %
Celkem	Pozorované četnosti	2561	4149	6710
	Očekávané četnosti	2561	4149	6710
	% v rámci skupiny	38 %	62 %	100 %

Tabulka 10*„Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“*

Skupina		Odpověď		Celkem
		Souhlas	Nesouhlas	
Obecná populace	Pozorované četnosti	1732	4937	6669
	Očekávané četnosti	1725,39	4943,61	6669,00
	% v rámci skupiny	26 %	74 %	100 %
Policisté	Pozorované četnosti	3	5	8
	Očekávané četnosti	2,07	5,93	8,00
	% v rámci skupiny	38 %	63 %	100 %
Zdravotníci	Pozorované četnosti	1	32	33
	Očekávané četnosti	8,55	24,46	33,00
	% v rámci skupiny	3 %	97 %	100 %
Celkem	Pozorované četnosti	1736	4974	6710
	Očekávané četnosti	1736	4974	6710
	% v rámci skupiny	26 %	74 %	100 %

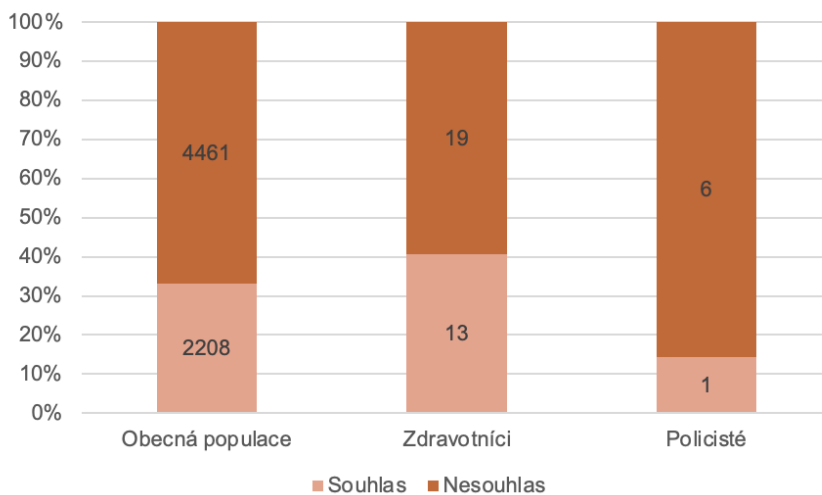
Graf 5

„Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“

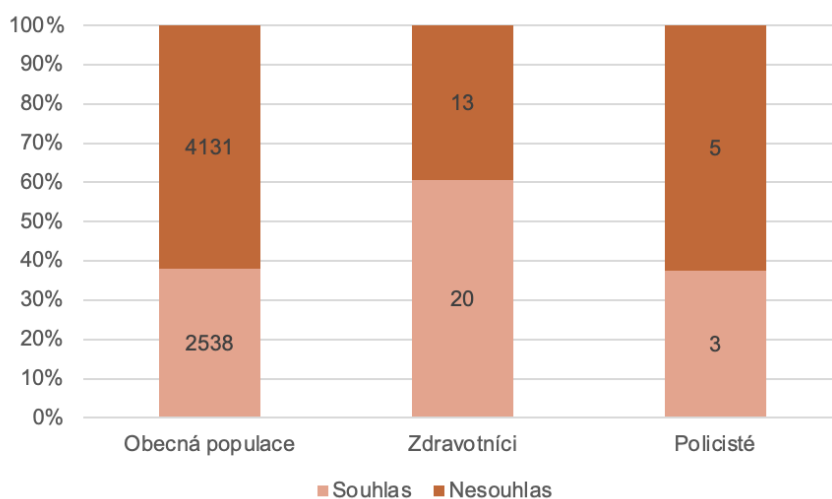
Graf 6

„Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“

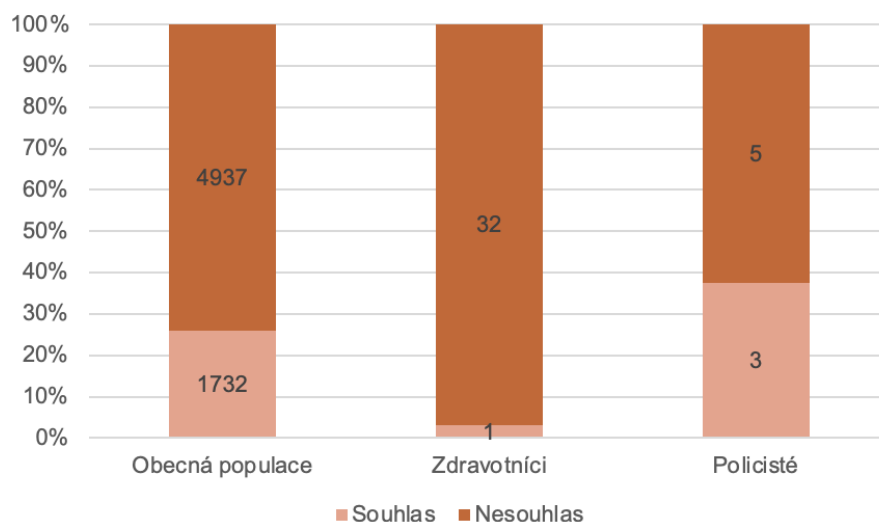
Graf 7

„Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“

Graf 8

„Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“

6.7. ATS-21

Škála ATS-21 byla respondentům v rámci dotazníků administrována před i po školení, a to ve variantě týkající se pachatelů SMTČ, pachatelů SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající, a pachatelů SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé. Odpovědi, včetně počtu účastníků, kteří na jednotlivé položky neodpověděli a kterým nebyla škála ATS-21 vůbec administrována, jsou zaznamenány v příloze 3 (pachatelé SMTČ), příloze 4 (pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající) a příloze 5 (pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé). Pouze v případě

pachatelů SMTČ (příloha 4) ani jeden z účastníků dotázaných po školení na žádnou z položek škály neodpověděl, a tak příloha obsahuje pouze odpovědi získané před školením. V případě zbylých dvou skupin pachatelů je však opět nutno mít na paměti, že skupina před a po školení je tvořena zcela jinými participanty, a nelze proto na uvedené výsledky hledět jako na vývoj postoje účastníků školení vůči sexuálním delikventům.

6.8. Evaluace školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“

Účastníci byli po absolvování školení požádáni o zhodnocení, nakolik školení odpovídalo v osmi dílčích oblastech a jako celek jejich očekáváním a potřebám – tyto výsledky jsou uvedeny v tabulce 11. Obecně lze konstatovat, že průměrné hodnocení v žádné z oblastí nebylo nižší než čtyři a že žádný z účastníků neuvedl, že by některý aspekt školení neodpovídal jeho očekáváním a potřebám.

Dále byli respondenti požádáni, aby zhodnotili, o kolik procent se díky školení zlepšily jejich teoretické znalosti, kompetence a ochota pro práci s lidmi s parafilní preferencí. Tyto výsledky jsou uvedeny v tabulce 12. Vyplývá z nich, že všichni respondenti pocítovali ve všech třech oblastech subjektivní zlepšení, a to s průměrnými hodnotami okolo 70 %, ačkoli mezi respondenty byla poměrně velká variabilita.

Nakonec měli respondenti možnost vlastními slovy zhodnotit, co se v kurzu naučili, v čem to pro ně bylo přínosné a jak jim to může pomoci v jejich práci, ale mohli také navrhnout, co by se mělo na školení zlepšit. Bylo získáno 26 kvalitativních odpovědí a připomínek. Účastníci opakovaně uváděli, že na školení získali teoretické i praktické informace o parafileích, ujasnili si pojmy týkající se této problematiky, jako například různé druhy parafileí včetně jejich zastoupení v populaci, dozvěděli se, v čem se liší delikventní parafileci od dalších pachatelů, a získali přehled o systému péče pro osoby s parafilení preferencí. Dle jejich slov to respondentům pomůže v pochopení pachatelů, jejich jednání a motivace a kontextu případu, budou schopni lépe pracovat s parafileními pachateli i oběťmi, budou vědět, kam mohou osoby s parafilení preferencí odkázat do péče, ale budou také například lépe chápat znalecké posudky. Za obzvlášť přínosnou pak účastníci školení považovali prezentaci kazuistik včetně následné diskuze. V rámci námětů na zlepšení se pak nejčastěji objevovala větší časová dotace, více podrobností a rozšíření záběru školení. Respondenti by se rádi věnovali například tématům komunikace a terapeutické práce s parafilem a uvítali by také více kazuistik, aktuálnější data a prezenční formu školení. K podobě dotazníků se v rámci

Tabulka 11

Evaluace školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“

Oblast	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>N (%)</i>						Neodp.	Nedot.
			0	1	2	3	4	5		
Novost informací	4,1	0,8	0	0	1 (3,6 %)	5 (17,9 %)	12 (42,86 %)	10 (35,7 %)	29	5
Srozumitelnost a přehlednost informací	4,6	0,5	0	0	0	0	10 (37,04 %)	17 (62,9 %)	30	5
Praktická využitelnost informací	4,1	1,0	0	0	3 (10,7 %)	4 (14,3 %)	8 (28,57 %)	13 (46,4 %)	29	5
Obsahová stránka kurzu	4,4	0,7	0	0	0	3 (12 %)	10 (40 %)	12 (48 %)	29	8
Použití výukových metod	4,3	0,7	0	0	0	3 (12 %)	12 (48 %)	10 (40 %)	29	8
Úroveň výuky	4,6	0,6	0	0	0	2 (8 %)	6 (24 %)	17 (68 %)	29	8
Odborné znalosti lektorů	4,8	0,4	0	0	0	0	5 (20 %)	20 (80 %)	29	8
Ochota lektorů	4,9	0,3	0	0	0	0	2 (8 %)	23 (92 %)	29	8
Celková spokojenost se školením	4,6	0,6	0	0	0	2 (7,4%)	8 (29,6 %)	17 (62,9 %)	18	17

Poznámka. „Neod“ = neodpověděli, „nedot.“ = nedotázáni. 0 = *nespokojenost, seminář neodpovídal očekáváním a potřebám*; 5 = *maximální spokojenost*. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty.

závěrečného hodnocení vyjádřili pouze dva respondenti, kteří by preferovali konkrétněji položené otázky bez dvojitého záporu

Tabulka 12*Subjektivně vnímané zlepšení*

	<i>N</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Minimum	Maximum	Neodpověděli	Nedotázáni
Znalosti ohledně parafilií	29	70,9	22,3	10	90	29	4
Kompetence pro práci s lidmi s parafilií	24	67,9	23,2	10	100	29	9
Ochota pro práci s lidmi s parafilií	24	71,3	26,9	10	100	29	9

Poznámka. Hodnoty značí, o kolik procent se dle respondentů zlepšily jejich znalosti, kompetence a ochota.

7. Diskuze

Teoretické znalosti o parafilii

Bylo popsáno statisticky signifikantní zlepšení subjektivní míry porozumění parafilii ($W = 0,00$; $p = 0,004$; $r = -1,00$) po absolvování školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“. Průměrné hodnocení se zvedlo z 3,20 na 4,21 (na škále, kde 0 = *vůbec nerozumím* a 5 = *zcela rozumím*) a žádný respondent nezvolil hodnotu nižší než 3. O této změně svědčí také to, že účastníci po školení průměrně uváděli subjektivně vnímané zlepšení znalostí ohledně parafilii o 70,9 % (tabulka 12). Dále došlo u respondentů po školení k částečnému zpřesnění odhadu zastoupení parafiliků mezi pachateli sexuálních deliktů (tabulka 4). K signifikantnímu zlepšení teoretických znalostí o nahlašovací povinnosti, terapeutických cílech při práci s osobami s pedofilií, diagnostických kritériích pro pedofilií a riziku zneužívání došlo také u účastníků workshopu pořádaného Levenson a Grady (2019). Teoretická témata, která jimi vytvořený workshop pokrýval, pak byla součástí i edukačního programu, jímž se zabývá předkládaná práce.

Stigmatizace nedelikventních osob s parafilní preferencí

Statisticky signifikantního výsledku bylo dosaženo také v případě analýzy rozdílu v míře stigmatizujících postojů vůči nedelikventním osobám s pedohebefilní sexuální preferencí mezi skupinou příslušníků Policie České republiky, odborníky z oblasti zdravotnictví a obecnou českou populací, a to konkrétně v případě položky Stigma Inventory „Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“, $\chi^2 (2; N = 6\,710) = 9,58$; p (Monte Carlo) = 0,009; $V = 0,04$. Policisté (před absolvováním školení) měli v tomto případě nejvíce stigmatizující postoj, když se zněním zmíněné položky vyjádřilo souhlas 38 % z nich, přičemž stejný postoj zastávalo 26 % obecné populace a pouhá 3 % odborníků z oblasti zdravotnictví. Úrovně statistické signifikance však nedosáhly rozdíly mezi těmito skupinami v případě dalších tří srovnávaných položek Stigma Inventory, a sice „Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“, „Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“ a „Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající“. Přesto v případě všech zmíněných položek zastávali nejvíce stigmatizující postoje policisté (před školením) a nejméně odborníci z oblasti zdravotnictví (tabulky 7 až 10 a grafy 5 až 8). Tato zjištění jsou v souladu se studií Gunnarsdottir (2018), která reportovala vyšší míru stigmatizace osob s pedofilií ze strany policistů ve výcviku než studentů klinické psychologie napříč všemi položkami Stigma

Inventory. Dvacet procent policistů v práci této autorky se domnívá, že lidé s pedofilní preferencí si tento sexuální zájem záměrně vybrali, přičemž v případě výzkumného vzorku předkládané práce tento postoj zastává 37,5 % policistů. V případě tvrzení, že člověk s touto sexuální preferencí je zvrhlý sexuální predátor, činila míra souhlasu 41 % a 25 %, v uvedeném pořadí. Výrazně méně stigmatizující postoj pak zastávali čeští policisté v případě přijetí osob s touto preferencí za sousedy (kladný postoj 14,3 % versus 5 %) i za kolegy v práci (37,5 % versus 5 %). V případě položek „Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“ a „Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví“ však výzkumný soubor předkládané práce zastával výrazně více stigmatizující postoje, kdy s prvním tvrzením souhlasilo 37,5 % oproti 19 % v práci Gunnarsdottir a s druhým tvrzením 25 % oproti 3 %. Vzhledem k tomu, že součástí výzkumu Gunnarsdottir nebyla žádná antistigmatizační či edukační intervence, byly pro srovnání použity odpovědi účastníků před absolvováním školením „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“.

Co se týče míry stigmatizace osob s pedohebefilní preferencí versus preferencí pro sexuálně motivované násilí ve výzkumném vzorku této práce, v souladu s prací Jahnke et al. (2015a) a Lehmann et al. (2021) byli (před absolvováním školení) pedofilové považováni za nebezpečnější pro děti a dospívající, budili v respondentech větší strach, hněv i soucit a více dotázaných se domnívalo, že by měli být raději mrtví. Naopak v rozporu se studiemi zmíněných autorů byla pedofilie považována za ovladatelnější než sexuální sadismus, respondenti reportovali nižší míru sociální distance pro osoby s pedofilií a tyto dvě parafilní preference považovali za stejně nebezpečné pro dospělé.

Přestože není možné srovnat výsledky Stigma Inventory před a po absolvování školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“, neboť žádný respondent jej nevyplnil v obou případech, při pohledu na přílohu 1 a přílohu 2 si nelze nevšimnout výrazně méně stigmatizujících postojů u skupiny, která inventář vyplňovala po školení. Nicméně, jak již bylo zmíněno, nelze z tohoto rozdílu vyvozovat žádné kauzální vztahy, neboť neznáme preintervenční míru stigmatizace v této skupině.

Kompetence pro práci s osobami s parafilní preferencí a sexuálními delikventy

Co se týče subjektivně vnímaných kompetencí pro práci s jednotlivými typy pachatelů a podezřelých ze SMTČ, přestože ve vztahu ke všem typům došlo po školení ke zvýšení počtu osob, které se hodnotily jako zcela kompetentní, tyto změny nebyly statisticky signifikantní. Průměrná hodnota subjektivně vnímaného zlepšení kompetencí pro práci s lidmi s parafilii po

absolvování školení pak byla 67,9 %. Účastníci školení byli po jeho absolvování také dotázáni, zda účast na školení změnila jejich vnímání vlastních kompetencí. Všechny získané odpovědi zahrnovaly větší pochopení pro motivaci, jednání a prožívání parafilních osob, v jedné se také objevilo téma možnosti nabídnout těmto osobám pomoc. Z těchto odpovědí se zdá, že i přes statisticky nesignifikantní výsledek došlo u respondentů přeci jen k nezanedbatelnému zvýšení profesních kompetencí pro práci s touto cílovou skupinou i snížení míry stigmatizace. Malý, ovšem v tomto případě statisticky signifikantní, rozdíl v subjektivně vnímaných profesních kompetencích po absolvování edukačního workshopu reportovaly také Levenson a Grady (2019).

Ochota pro práci s osobami s parafilní preferencí a sexuálními delikventy

Přestože i v případě ochoty pro práci s jednotlivými typy pachatelů a podezřelých ze SMTČ došlo po školení ve vztahu ke všem typům ke zvýšení počtu osob, které hodnotily práci s danými skupinami jako vůbec nepříjemnou, ani tyto změny nebyly statisticky signifikantní. Průměrně však účastníci školení reportovali po jeho absolvování zvýšení ochoty pro práci s lidmi s parafilii o 71,3 %. V rámci dotazníků po školení pak byli respondenti požádáni o uvedení, zda účast na školení změnila vnímání, nakolik jim je nepříjemné s těmito typy pachatelů a podezřelých pracovat. V získaných odpovědích se opakovaně vyskytovalo pochopení jednání, motivace a potřeb parafilních jedinců, což si lze vykládat jako snížení míry stigmatizace těchto osob. V souladu s výsledky předkládaného výzkumu z dostupných studií vyplývá, že efekt edukačních a antistigmatizačních programů na ochotu odborníků pro práci s parafilními jedinci signifikantní nebývá (Christophersen & Brotto, 2024; Jahnke et al., 2015). Z kvalitativních odpovědí participantů mnou prezentovaného výzkumu však vyplývá, že od policejní práce s touto cílovou skupinou ani neočekávají, že bude příjemná, a zároveň její nepříjemnosti nepřisuzují zásadní význam.

Zhodnocení edukačního programu

Edukační program „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“ byl účastníky přijat velmi kladně, jak vyplývá z jeho závěrečného hodnocení (tabulka 11). Osobně za nejdůležitější považují, že bylo školení hodnoceno jako převážně prakticky využitelné. V kvalitativních odpovědích účastníci opakovaně uváděli, že díky školení získali teoretické i praktické informace o parafilii, ujasnili si pojmy týkající se této problematiky, dozvěděli se, v čem se liší delikventní parafilici od dalších pachatelů, a získali přehled o systému péče pro osoby s parafilní preferencí. Dle jejich slov to respondentům pomůže

v pochopení pachatelů, jejich jednání a motivace a kontextu případu, budou schopni lépe pracovat s parafilními pachateli i oběťmi, budou vědět, kam mohou osoby s parafilní preferencí odkázat do péče, ale budou také například lépe chápat znalecké posudky. Za obzvlášť přínosnou pak účastníci školení považovali prezentaci kazuistik včetně následné diskuze. Z odpovědí účastníků na všechny otevřené otázky, které byly součástí administrovaných dotazníků, je zřejmý posun k orientaci policistů na zpřístupnění péče pro osoby s parafilní preferencí. Svědčí o tom i to, že 60 % respondentů po školení ve srovnání s 34,38 % před školením uvedlo, že když se ve své praxi setká s člověkem s parafilní preferencí, nejraději by ho odkázali na odbornou pomoc. Domnívám se, že jde přesně o krok k efektivní multidisciplinární spolupráci, o které hovoří Day et al. (2014) a Parr a Pearson (2019).

Limity a doporučení

Prezentovaný výzkum se bohužel potýkal s několika metodologickými problémy. Největším problémem byla bezesporu velikost výzkumného vzorku zapříčiněná především velmi nízkou návratností. Jediným během školení, ve které byly pro téměř všechny respondenty získány odpovědi na všechny otázky před i po školení, byl ten, který se konal prezenčně. V případě budoucího výzkumu by proto bylo vhodné zajistit prezenční konání co nejvíce běhů školení. Ostatně tento návrh se objevil i v připomínkách účastníků. Vzhledem k minimálnímu počtu spárovatelných odpovědí musel být v případě většiny proměnných opuštěn původně plánovaný pre-post design a místo inferenční statistiky mohla být využita pouze deskriptivní. V neposlední řadě by bylo záhodno v dalším výzkumu využít širší rozmezí Likertovy škály, alespoň pěti bodů, aby mohla být data pomocí ní získaná analyzována jako intervalová a aby bylo možné zachytit drobnější posuny v rámci postojů, kompetencí, ochoty a znalostí respondentů. Co se týče samotného školení, v souladu s návrhy účastníků jeho dosud realizovaných běhů by mohla být rozšířena jeho časová dotace a přidáno více podrobnějších témat týkajících se problematiky parafileií a sexuální delikvence, konkrétně například téma komunikace s těmito osobami. Za účelem posílení antistigmatizačního účinku školení by pak mohl být přidán prvek narativní humanizace parafilních osob, a to například v podobě video nahrávek zpovědí těchto osob (Harper et al., 2022; Jahnke et al., 2015c).

Shrnutí

Školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“ vedlo ke zlepšení subjektivní míry porozumění parafileiím, snížení stigmatizujících postojů a zvýšení

ochoty i kompetencí pro práci s osobami s parafilní preferencí a sexuálními delikventy, ačkoli většina změn nebyla statisticky signifikantní. Školení bylo účastníky hodnoceno velmi kladně a přispělo k posunu orientace policistů na zpřístupnění péče pro osoby s parafilní preferencí, která je tak důležitá pro prevenci sexuální delikvence i zvýšení wellbeingu této cílové skupiny.

8. Závěr

Prezentovaný výzkum je první v České republice a jeden z mála vůbec, který se zabývá stigmatizací osob s parafilní preferencí ze strany policistů, srovnává míru stigmatizačních postojů policistů s dalšími populacemi a který kvantitativně zkoumá profesní kompetence příslušníků tohoto orgánu pro práci s parafilními jedinci a sexuálními delikventy.

Ve vztahu k postulovaným výzkumným otázkám lze uvést následující:

1) Jak soubor příslušníků Policie České republiky vnímá své profesní kompetence a ochotu pro práci s osobami s parafilní preferencí?

Výzkumný soubor se již před školením převážně považoval za zcela kompetentní pro práci s touto cílovou skupinou a většina respondentů hodnotila práci s ní jako vůbec nepřijemnou. Po školení přesto došlo k výraznému subjektivnímu zvýšení kompetencí i ochoty, ačkoli tyto změny nebyly statisticky signifikantní.

2) Do jaké míry jsou ze strany policistů v tomto souboru stigmatizovány nedelikventní osoby s parafilní preferencí?

Míra stigmatizace nedelikventních parafilních osob v tomto souboru byla před školením poměrně vysoká a přibližně odpovídala zjištěním Gunnarsdottir (2018). Osoby s pedohebefilní sexuální preferencí byly převážně více stigmatizovány než osoby se zájmem o sexuálně motivované násilí. Po školení však došlo ke snížení míry stigmatizace především pedohebefilních osob.

3) Liší se míra stigmatizace nedelikventních osob s pedohebefilní sexuální preferencí mezi souborem příslušníků Policie České republiky, českými odborníky z oblasti zdravotnictví a českou obecnou populací?

Statisticky signifikantní rozdíl v míře stigmatizace nedelikventních pedohebefilních osob mezi policisty, zdravotníky a obecnou populací byl nalezen pouze v případě položky Stigma Inventory „Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení“, $\chi^2 (2; N = 6\,710) = 9,58$; p (Monte Carlo) = 0,009; $V = 0,04$. V případě všech čtyř srovnávaných položek však byly postoje policistů nejvíce a postoje zdravotníků nejméně stigmatizující.

4) Jaký je vliv edukačního programu Parafilek („Psychologie osob ve zvýšeném riziku páčání sexuální delikvence“) na profesní kompetence a ochotu policistů

pro práci s osobami s parafilelní preferencí a na jejich teoretické znalosti o problematice parafilelií?

Tento edukační program vedl k signifikantnímu zvýšení subjektivní míry porozumění parafileliím ($W = 0,00$; $p = 0,004$; $r = -1,00$). Došlo také k nesignifikantnímu nárůstu subjektivně vnímaných profesních kompetencí a ochoty policistů pro práci s cílovou skupinou. Školení také přispělo ke snížení míry stigmatizace těchto osob a k posunu orientace policistů na zpřístupnění péče pro osoby s parafilelní preferencí.

Výzkum, jež je předmětem empirické části této práce, přinesl poznatky o profesních zkušenostech českých policistů se sexuálními delikventy a parafilelními jedinci, o stavu jejich teoretických znalostí ohledně problematiky parafilelií, kompetencí a ochoty pro práci s touto cílovou skupinou i o míře stigmatizace sexuálních delikventů a nedelikventních parafileliků, kterou srovnal s populací zdravotníků a s obecnou populací. Umožnil také evaluaci prvních šesti běhů školení „Psychologie osob ve zvýšeném riziku páchaní sexuální delikvence“ a zhodnocení jejich efektu ve vztahu k míře stigmatizace, úrovni teoretických znalostí, profesních kompetencí a ochoty. Tyto poznatky je možné využít při realizaci dalších edukačních intervencí pro policisty a další odborníky s cílem zvýšení jejich ochoty pro práci s parafilelními jedinci, která je klíčová pro prevenci sexuální delikvence i ke zvýšení wellbeingu této populace.

Reference

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the American Psychological Association* (7th ed.). <https://doi.org/10.1037/0000165-000>

Abdullahi, H., Jafajo, R. O., & Udofia, O. (2015). Paraphilia Among Undergraduates in a Nigerian University. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 22(3), 249–257. <https://doi.org/10.1080/10720162.2015.1057662>

Bártová, K., Androvičová, R., Krejčová, L., Weiss, P., & Klapilová, K. (2021). The Prevalence of Paraphilic Interests in the Czech Population: Preference, Arousal, the Use of Pornography, Fantasy, and Behavior. *The Journal of Sex Research*, 58(1), 86–96. <https://doi.org/10.1080/00224499.2019.1707468>

Beier, K. M., Gieseler, H., Ulrich, H., Scherner, G., & Schlinzig, E. (2021). The Berlin Prevention Project Dunkelfeld (PPD). In K. M. Beier (Ed.), *Pedophilia, Hebephilia and Sexual Offending against Children* (s. 43–56). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-61262-7_4

Cantor, J. M., & McPhail, I. V. (2016). Non-offending Pedophiles. *Current Sexual Health Reports*, 8(3), 121–128. <https://doi.org/10.1007/s11930-016-0076-z>

Carvalho, J. (2018). Paraphilic Sexual Interests and Sexual Offending: Implications for Risk Assessment and Treatment. *The Journal of Sexual Medicine*, 15(7), 927–928. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2018.02.002>

Castellini, G., Rellini, A. H., Appignanesi, C., Pinucci, I., Fattorini, M., Grano, E., Fisher, A. D., Cassioli, E., Lelli, L., Maggi, M., & Ricca, V. (2018). Deviance or Normalcy? The Relationship Among Paraphilic Thoughts and Behaviors, Hypersexuality, and Psychopathology in a Sample of University Students. *The Journal of Sexual Medicine*, 15(9), 1322–1335. <https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2018.07.015>

Cohen, L., Ndukwe, N., Yaseen, Z., & Galynker, I. (2018). Comparison of Self-Identified Minor-Attracted Persons Who Have and Have Not Successfully Refrained From Sexual Activity With Children. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 44(3), 217–230. <https://doi.org/10.1080/0092623X.2017.1377129>

Combridge, K., & Lastella, M. (2022). Stigmatisation of People with Deviant Sexual Interest: A Comparative Study. *Sexes*, 4(1), 7–25. <https://doi.org/10.3390/sexes4010002>

Dawson, S. J., Bannerman, B. A., & Lalumière, M. L. (2016). Paraphilic Interests: An Examination of Sex Differences in a Nonclinical Sample. *Sexual Abuse*, 28(1), 20–45. <https://doi.org/10.1177/1079063214525645>

Day, A., Boni, N., Hobbs G., Carson E., Whitting, L. & Powell, M. (2014). Professional attitudes to sex offenders: Implications for multiagency and collaborative working. *Sexual abuse in Australia and New Zealand*, 6(1), 12-19.

Dombert, B., Schmidt, A. F., Banse, R., Briken, P., Hoyer, J., Neutze, J., & Osterheider, M. (2016). How Common is Men's Self-Reported Sexual Interest in Prepubescent Children? *The Journal of Sex Research*, 53(2), 214–223. <https://doi.org/10.1080/00224499.2015.1020108>

Elchuk, D. L., McPhail, I. V., & Olver, M. E. (2022). Stigma-related stress, complex correlates of disclosure, mental health, and loneliness in minor-attracted people. *Stigma and Health*, 7(1), 100–112. <https://doi.org/10.1037/sah0000317>

Fraga Dominguez, S., Jeglic, E. L., Calkins, C., & Kaylor, L. (2024). Frotteurism and exhibitionism: An updated examination of their prevalence, impact on victims, and frequency of reporting. *Journal of Sexual Aggression*, 1–18. <https://doi.org/10.1080/13552600.2024.2352403>

Gonçalves, L. C., Rossegger, A., Gerth, J., Singh, J. P., & Endrass, J. (2020). Sexual Sadism Among Sex Offenders in Switzerland. *Sexual Abuse*, 32(1), 79–100. <https://doi.org/10.1177/1079063218800473>

Grady, M. D., Levenson, J. S., Mesias, G., Kavanagh, S., & Charles, J. (2019). “I can’t talk about that”: Stigma and fear as barriers to preventive services for minor-attracted persons. *Stigma and Health*, 4(4), 400–410. <https://doi.org/10.1037/sah0000154>

Gunnarsdottir, K. (2018). *Attitudes Toward People with Pedophilia* [Magisterská práce, Univerzita v Oslu]. <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/63353/Attitudes-Toward-People-with-Pedophilia.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Hansen-Brown, A. A., & Jefferson, S. E. (2023). Perceptions of and stigma toward BDSM practitioners. *Current Psychology*, 42(23), 19721–19729. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03112-z>

Harper, C. A., Lievesley, R., Blagden, N. J., & Hocken, K. (2022). Humanizing Pedophilia as Stigma Reduction: A Large-Scale Intervention Study. *Archives of Sexual Behavior*, 51(2), 945–960. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02057-x>

Hogue, T. E., & Harper, C. A. (2019). Development of a 21-item short form of the Attitudes to Sexual Offenders (ATS) Scale. *Law and Human Behavior*, 43(1), 117–130. <https://doi.org/10.1037/lhb0000308>

Hopkins, T. A., Green, B. A., Carnes, P. J., & Campling, S. (2016). Varieties of Intrusion: Exhibitionism and Voyeurism. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 23(1), 4–33. <https://doi.org/10.1080/10720162.2015.1095138>

Chan, H. C. (Oliver), & Myers, W. C. (2023). Risky Sexual Behavior, Paraphilic Interest, and Sexual Offending: The Study of a Community Sample of Young Adults in Hong Kong. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(5), 4279. <https://doi.org/10.3390/ijerph20054279>

Choi, B., Kim, I., Lee, G. Y., Kim, S., Kim, S. H., Lee, J. G., & Lim, M. H. (2020). Estimated prevalence and impact of the experience of becoming a victim of exhibitionism and frotteurism in Korea: A general population based study. *Criminal Behaviour and Mental Health*, 30(2–3), 132–140. <https://doi.org/10.1002/cbm.2153>

Christophersen, L., & Brotto, G. (2024). The Effectiveness of Educational Interventions for Mental Health Professionals in Reducing Stigmatization Toward People with Pedophilia: A Meta-Analysis. *Trauma, Violence, & Abuse*, 25(5), 3796–3813. <https://doi.org/10.1177/15248380241262286>

Chronos, A., Jahnke, S., & Blagden, N. (2024). The Treatment Needs and Experiences of Pedohebephiles: A Systematic Review. *Archives of Sexual Behavior*, 53(9), 3329–3346. <https://doi.org/10.1007/s10508-024-02943-0>

iTerapi.se. (n.d.). Prevent It. <https://www.iterapi.se/sites/preventit/>

Jahnke, S., Imhoff, R., & Hoyer, J. (2015a). Stigmatization of People with Pedophilia: Two Comparative Surveys. *Archives of Sexual Behavior*, 44(1), 21–34. <https://doi.org/10.1007/s10508-014-0312-4>

Jahnke, S., McPhail, I. V., & Antfolk, J. (2024). Stigma processes, psychological distress, and attitudes toward seeking treatment among pedohebephilic people. *PLOS ONE*, 19(10), e0312382. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0312382>

Jahnke, S., Philipp, K., & Hoyer, J. (2015b). *Stigma Inventory* [Dataset]. <https://doi.org/10.1037/t40539-000>

Jahnke, S., Philipp, K., & Hoyer, J. (2015c). Stigmatizing attitudes towards people with pedophilia and their malleability among psychotherapists in training. *Child Abuse & Neglect*, 40, 93–102. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2014.07.008>

Joyal, C. C., & Carpentier, J. (2017). The Prevalence of Paraphilic Interests and Behaviors in the General Population: A Provincial Survey. *The Journal of Sex Research*, 54(2), 161–171. <https://doi.org/10.1080/00224499.2016.1139034>

Karolinska Institutet. (n.d.). *Center for Reproduction, Metabolism and Molecular Medicine (CeRM)*. <https://ki.se/en/medh/research-at-the-department-of-medicine-huddinge/center-for-reproduction-metabolism-and-molecular-medicine-cerm>

Kaylor, L., Jeglic, E. L., & Collins, C. (2016). Examining the Impact of Technology on Exhibitionistic Behavior. *Deviant Behavior*, 37(10), 1152–1162. <https://doi.org/10.1080/01639625.2016.1169828>

Kaylor, L. E., Jeglic, E. L., O'donohue, W. T., & Schewe, P. A. (2019). Exhibitionism. In *Handbook of Sexual Assault and Sexual Assault Prevention* (pp. 745-760). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-23645-8_45

Lawrence, A. L., & Willis, G. M. (2021). Understanding and Challenging Stigma Associated With Sexual Interest in Children: A Systematic Review. *International Journal of Sexual Health*, 33(2), 144–162. <https://doi.org/10.1080/19317611.2020.1865498>

Lehmann, R. J. B., Schmidt, A. F., & Jahnke, S. (2021). Stigmatization of Paraphilias and Psychological Conditions Linked to Sexual Offending. *The Journal of Sex Research*, 58(4), 438–447. <https://doi.org/10.1080/00224499.2020.1754748>

Levenson, J. S., & Grady, M. D. (2019). “I Could Never Work With Those People . . .”: Secondary Prevention of Child Sexual Abuse Via a Brief Training for Therapists About Pedophilia. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(20), 4281–4302. <https://doi.org/10.1177/0886260519869238>

Lister, V. P. M., & Gannon, T. A. (2024). A Descriptive Model of Voyeuristic Behavior. *Sexual Abuse*, 36(3), 320–348. <https://doi.org/10.1177/10790632231168072>

Longpré, N., Guay, J.-P., Knight, R. A., & Benbouriche, M. (2018). Sadistic Offender or Sexual Sadism? Taxometric Evidence for a Dimensional Structure of Sexual Sadism. *Archives of Sexual Behavior*, 47(2), 403–416. <https://doi.org/10.1007/s10508-017-1068-4>

Martijn, F. M., Babchishin, K. M., Pullman, L. E., & Seto, M. C. (2020). Sexual Attraction and Falling in Love in Persons with Pedohebephilia. *Archives of Sexual Behavior*, 49(4), 1305–1318. <https://doi.org/10.1007/s10508-019-01579-9>

Martinec Nováková, L., Krejčová, L., Potyszová, K., & Klapilová, K. (2023). Held back by limited experience, training, and therapeutic confidence: Self-perceptions of Czech mental health professionals about addressing paraphilic-related concerns. *Sexual and Relationship Therapy*, 1–27. <https://doi.org/10.1080/14681994.2023.2232318>

Medizinische Hochschule Hannover. (n.d.). I Can Change. <https://www.mhh.de/sexualmedizin/i-can-change>

Mitchell, R. C., & Galupo, M. P. (2016). Interest in child molestation among a community sample of men sexually attracted to children. *Journal of Sexual Aggression*, 22(2), 224–232. <https://doi.org/10.1080/13552600.2015.1056263>

Mitchell, R. C., & Galupo, M. P. (2018a). The Perceived Role of General Self-Regulation and Prosocial Support on the Decision Not to Act Among Men Sexually Attracted to Children. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 62(10), 2897–2916. <https://doi.org/10.1177/0306624X17737495>

Mitchell, R. C., & Galupo, M. P. (2018b). The Role of Forensic Factors and Potential Harm to the Child in the Decision Not to Act Among Men Sexually Attracted to Children. *Journal of Interpersonal Violence*, 33(14), 2159–2179. <https://doi.org/10.1177/0886260515624211>

Munslow-Davies, S., & Anderson, R. A. (2022). Effects of a brief education on psychologists' attitudes and diagnostic impressions of paedophilic obsessive-compulsive intrusive thoughts. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 32, 100707. <https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2021.100707>

Murphy, R. (2024). A pilot study: Exploring suicidal ideation among non-offending adults with sexual attraction to minors, through their online forum posts. *Journal of Social Work*, 24(6), 777–794. <https://doi.org/10.1177/14680173241240973>

Národní ústav duševního zdraví (2021). 1. *Průběžná evaluační zpráva projektu Parafilik*. <https://parafilik.nudz.cz/wp-content/uploads/2023/12/1.-Prubezna-evaluacni-zprava.pdf>

Národní ústav duševního zdraví. (2023). 2. *Průběžná evaluační zpráva: Projekt Parafilik*. <https://parafilik.nudz.cz/wp-content/uploads/2023/12/1.-Prubezna-evaluacni-zprava.pdf>

Národní ústav duševního zdraví. (n.d.). Parafilik. <https://parafilik.cz>

Ocisková, M. & Praško, J. (2015). *Stigmatizace a sebestigmatizace u psychických poruch*. Grada Publishing.

Paquette, S., Brouillette-Alarie, S., & Seto, M. C. (2022). Pornography Use, Offense-Supportive Cognitions, Atypical Sexual Interests, and Sexual Offending against Children. *The Journal of Sex Research*, 59(6), 792–804. <https://doi.org/10.1080/00224499.2021.2023450>

Parafilik.cz. (n.d. a). Pedofilie, hebefilie a efebofilie. Parafilik.cz. <https://parafilik.cz/informace/pedofilie-hebefilie-a-efebofilie/>

Parafilik.cz. (n.d. b). Problematické sexuální chování na internetu. Parafilik.cz. <https://parafilik.cz/informace/problematicke-sexualni-chovani-na-internetu/>

Parafilik.cz. (n.d. c). Sadomasochismus. Parafilik.cz. <https://parafilik.cz/informace/sadomasochismus/>

Parr, J., & Pearson, D. (2019). Non-Offending Minor-Attracted Persons: Professional Practitioners' Views on the Barriers to Seeking and Receiving Their Help. *Journal of Child Sexual Abuse*, 28(8), 945–967. <https://doi.org/10.1080/10538712.2019.1663970>

Požarskis, A., & Požarska, R. (2024). Socially dangerous sexual paraphilias: Frotteurism and necrophilia. *Edelweiss Applied Science and Technology*, 8(6), 6908–6916. <https://doi.org/10.55214/25768484.v8i6.3492>

Pilařová, I. (2016). *Leadership a management development*. Grada Publishing.

Plášilová, L., Potyszová, K., Navrátil, M., & Klapilová, K. (2023). *The Paraphile Project: An overview of educational activities and their outcomes in the target group of police officers* [Abstrakt]. *ESSM Congress 2023 Abstract Book*, D-06-03.

Potyszová, K., Krejčová, L., Doležalová, P., Plášilová, L., Navrátil M. & Klapilová, K. (2023). *Parafilie: Praktický průvodce pro zdravotníky*. Národní ústav duševního zdraví. https://www.nudz.cz/fileadmin/user_upload/Prakticka_prirucka_Parafilik_verze_online_final.pdf

Roche, K., Pagacz, J., Lalumière, M. L., & Seto, M. C. (2024). Public Perceptions of Individuals Attracted to Children: The Impact of the Person's Gender, Child Gender, and Preferentiality on Stigma and Perceived Risk to Offend. *Sexual Abuse*, 10790632241297270. <https://doi.org/10.1177/10790632241297270>

Roche, K., & Stephens, S. (2022). Clinician stigma and willingness to treat those with sexual interest in children. *Sexual Offending: Theory, Research, and Prevention*, 17, e5463. <https://doi.org/10.5964/sotrap.5463>

Seto, M. C. (2009). Pedophilia. *Annual Review of Clinical Psychology*, 5(1), 391–407. <https://doi.org/10.1146/annurev.clinpsy.032408.153618>

Seto, M. C. (2010). Child Pornography Use and Internet Solicitation in the Diagnosis of Pedophilia. *Archives of Sexual Behavior*, 39(3), 591–593. <https://doi.org/10.1007/s10508-010-9603-6>

Seto, M. C. (2019). The Motivation-Facilitation Model of Sexual Offending. *Sexual Abuse, 31*(1), 3–24. <https://doi.org/10.1177/1079063217720919>

Seto, M. C., Curry, S., Dawson, S. J., Bradford, J. M. W., & Chivers, M. L. (2021). Concordance of Paraphilic Interests and Behaviors. *The Journal of Sex Research, 58*(4), 424–437. <https://doi.org/10.1080/00224499.2020.1830018>

Schmidt, A. F., & Niehaus, S. (2022). Outpatient Therapists' Perspectives on Working With Persons Who Are Sexually Interested in Minors. *Archives of Sexual Behavior, 51*(8), 4157–4178. <https://doi.org/10.1007/s10508-022-02377-6>

Schulz, A., Bergen, E., Schuhmann, P., Hoyer, J., & Santtila, P. (2016). Online Sexual Solicitation of Minors: How Often and between Whom Does It Occur? *Journal of Research in Crime and Delinquency, 53*(2), 165–188. <https://doi.org/10.1177/0022427815599426>

Stefanska, E. B., Nitschke, J., Carter, A. J., & Mokros, A. (2019). Sadism among sexual homicide offenders: Validation of the Sexual Sadism Scale. *Psychological Assessment, 31*(1), 132–137. <https://doi.org/10.1037/pas0000653>

StopSO. (n.d.). About. StopSO. <https://stopso.org.uk/about/>

Světová zdravotnická organizace. (2022). *MKN-11: Mezinárodní klasifikace nemocí (11. revize)*. <https://icd.who.int/browse/2025-01/mms/cs>

Wdowiak, K., Maciocha, A., Wąż, J., Witas, A., Drogoń, J., Chachaj, W., Słomka, P., & Gardocka, E. (2025). Exhibitionism—A review of research. *Journal of Education, Health and Sport, 77*, 56926. <https://doi.org/10.12775/JEHS.2025.77.56926>

Weiss, P. (2017). *Poruchy sexuální preference*. Galén.

Wittström, F., Långström, N., Landgren, V., & Rahm, C. (2020). Risk Factors for Sexual Offending in Self-Referred Men With Pedophilic Disorder: A Swedish Case-Control Study. *Frontiers in Psychology, 11*, 571775. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.571775>

Wurtele, S. K., Simons, D. A., & Moreno, T. (2014). Sexual Interest in Children Among an Online Sample of Men and Women: Prevalence and Correlates. *Sexual Abuse, 26*(6), 546–568. <https://doi.org/10.1177/1079063213503688>

Seznam příloh

Příloha 1 – Výsledky Stigma Inventory – pedohebefilní preference

Příloha 2 – Výsledky Stigma Inventory – sexuálně motivované násilí (sexuální sadisté či agresori)

Příloha 3 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ

Příloha 4 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

Příloha 5 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

Příloha 6 – Přepis dotazníku, varianta 1 – po školení

Příloha 7 – Přepis dotazníku – varianta 1, před školením

Příloha 8 – Přepis dotazníku – varianta 2, po školení

Příloha 9 – Přepis dotazníku – varianta 2, před školením

Příloha 10 – Přepis dotazníku – Varianta 3, před školením

Příloha 11 – Přepis dotazníku – varianta 3, po školení

Přílohy

Příloha 1 – Výsledky Stigma Inventory – pedohebefilní preference

Stigma Inventory – pedohebefilní preference

Znění položky	Administrováno	N (%)		Neodpověděli	Nedotázáni
		Souhlas	Nesouhlas		
Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit	Před školením	3 (33 %)	6 (66,7 %)	24	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali	Před školením	3 (37,5 %)	5 (62,5 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli	Před školením	2 (25 %)	6 (75 %)	25	29
	Po školení	1 (20 %)	4 (80 %)	31	26
Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor	Před školením	2 (25 %)	6 (75 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti	Před školením	7 (87,5 %)	1 (12,5 %)	25	29
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26

Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty	Před školením	6 (75 %)	2 (25 %)	25	29
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26
Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé	Před školením	4 (50 %)	4 (50 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach	Před školením	3 (42,9 %)	4 (57,1 %)	26	29
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit	Před školením	4 (50 %)	4 (50 %)	25	29
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv	Před školením	4 (50 %)	4 (50 %)	25	29
	Po školení	1 (20 %)	4 (80 %)	31	26
Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající	Před školením	1 (14,3 %)	6 (85,7 %)	26	29
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26

Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající	Před školením	1 (14,3 %)	6 (85,7 %)	26	29
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající	Před školením	3 (37,5 %)	5 (62,5 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26
Bavil bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající	Před školením	5 (62,5 %)	3 (37,5 %)	25	29
	Po školení	4 (80 %)	1 (20 %)	31	26
Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení	Před školením	3 (37,5 %)	5 (62,5 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví	Před školením	2 (25 %)	6 (75 %)	25	29
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26

Poznámka. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty. Odpovědi získané před a po školení pochází od zcela jiných respondentů, nelze se tedy na údaje dívat jako na vývoj postoje, ale pouze jako na postoj dvou různých skupin ve dvou odlišných fázích.

Příloha 2 – Výsledky Stigma Inventory – sexuálně motivované násilí (sexuální sadisté či agresori)

Stigma Inventory – sexuálně motivované násilí (sexuální sadisté či agresori)

Znění položky	Administrováno	N (%)		Neodpověděli	Nedotázáni
		Souhlas	Nesouhlas		
Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit	Před školením	0 (0 %)	6 (100 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Lidé mají na výběr, zda budou mít zájem o sexuálně motivované násilí, či nikoli	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26
Člověk s tímto sexuálním zájmem je zvrhlý sexuální predátor	Před školením	2 (33,3 %)	4 (66,7 %)	23	33
	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26
Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti	Před školením	3 (60 %)	2 (40 %)	24	33
	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26
Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou	Před školením	3 (60 %)	2 (40 %)	24	33
	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26

nebezpeční pro adolescenty	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26
Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé	Před školením	3 (50 %)	3 (50 %)	23	33
	Po školení	4 (100 %)	0 (0 %)	32	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26
Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá o sexuálně motivované násilí	Před školením	0 (0 %)	6 (100 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26

Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá o sexuálně motivované násilí	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá o sexuálně motivované násilí	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Bavil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá o sexuálně motivované násilí	Před školením	1 (20 %)	4 (80 %)	24	33
	Po školení	2 (66,7 %)	1 (33,3 %)	33	26
Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení	Před školením	2 (40 %)	3 (60 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26

Poznámka. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty. Odpovědi získané před a po školení pochází od zcela jiných respondentů, nelze se tedy na údaje dívat jako na vývoj postoje, ale pouze jako na postoj dvou různých skupin ve dvou odlišných fázích.

Příloha 3 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ

ATS-21 – pachatelé SMTČ

Znění položky	N (%)		Neodpověděli	Nedotázáni
	Souhlas	Nesouhlas		
Tito pachatelé jsou odlišní od ostatních lidí	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností	0 (0 %)	4 (100 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů mají city stejně jako všichni ostatní	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Pachatelům těchto trestných činů se nedá příliš věřit	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Se spoustou pachatelů těchto trestných činů dokážu vyjít	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Podej pachatelovi tohoto trestného činu prst a vezme si celou ruku	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný	3 (75 %)	1 (25 %)	6	52
Snaha o nápravu pachatelů těchto trestných činů je ztráta času a peněz	0 (0 %)	4 (100 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů nejsou lepší ani horší než ostatní lidé	3 (75 %)	1 (25 %)	6	52
V kontaktu s pachateli těchto trestných činů je třeba se mít neustále na pozoru	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52
Pokud respektujete pachatele těchto trestných činů, respektují vás také	4 (100 %)	0 (0 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů myslí pouze na sebe	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52

Někteří pachatelé těchto trestných činů mají mou plnou důvěru	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Většina pachatelů těchto trestných činů je příliš líná na to, aby se dokázala uživit	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů jsou prostě zlí	0 (0 %)	4 (100 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52
Pachatelé těchto trestných činů jsou nemorální	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto trestných činů	0 (0 %)	4 (100 %)	6	52
Vůči pachatelům těchto trestných činů pomáhá jen uplatnění hrubé síly	1 (25 %)	3 (75 %)	6	52
Pokud se odsouzení pachatelé těchto trestných činů dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování	2 (50 %)	2 (50 %)	6	52

Poznámka. Všechny otázky byly po školení položeny 32 respondentům, nikdo z nich však neodpověděl, a tak jsou v tabulce uvedeny pouze odpovědi získané před školením. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty.

Příloha 4 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

Znění položky	Administrováno	N (%)		Neodpověděli	Nedotázáni
		Souhlas	Nesouhlas		
Tito pachatelé jsou odlišní od ostatních lidí	Před školením	4 (50 %)	4 (50 %)	21	33
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26
Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností	Před školením	6 (60 %)	4 (40 %)	19	33
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů mají city stejně jako všichni ostatní	Před školením	8 (100 %)	0 (0 %)	21	33
	Po školení	5 (100 %)	0 (0 %)	31	26
Pachatelům těchto trestných činů se nedá příliš věřit	Před školením	7 (87,5 %)	1 (12,5 %)	21	33
	Po školení	2 (50 %)	2 (50 %)	32	26
Se spoustou pachatelů těchto trestných činů dokážu vyjít	Před školením	5 (71,4 %)	2 (28,5 %)	22	33
	Po školení	3 (75 %)	1 (25 %)	32	26
Podej pachatelovi tohoto trestného činu prst a vezme si celou ruku	Před školením	2 (28,6 %)	5 (71,4 %)	22	33
	Po školení	1 (25 %)	3 (75 %)	32	26

Pachatelé těchto trestných činů potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný	Před školením	5 (83,3 %)	1 (16,7 %)	23	33
	Po školení	5 (100 %)	0 (0 %)	31	26
Snaha o nápravu pachatelů těchto trestných činů je ztráta času a peněz	Před školením	1 (14,3 %)	6 (85,7 %)	22	33
	Po školení	1 (20 %)	4 (80 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů nejsou lepší ani horší než ostatní lidé	Před školením	3 (60 %)	2 (40 %)	24	33
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26
V kontaktu s pachateli těchto trestných činů je třeba se mít neustále na pozoru	Před školením	5 (83,3 %)	1 (16,7 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	3 (100 %)	33	26
Pokud respektujete pachatele těchto trestných činů, respektují vás také	Před školením	2 (33,3 %)	4 (66,7 %)	23	33
	Po školení	4 (100 %)	0 (0 %)	33	26
Pachatelé těchto trestných činů myslí pouze na sebe	Před školením	2 (33,3 %)	4 (66,7 %)	23	33
	Po školení	1 (33,3 %)	2 (66,7 %)	33	26
Někteří pachatelé těchto trestných činů mají mou plnou	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	2	2	32	26

důvěru		(50 %)	(50 %)		
Většina pachatelů těchto trestných činů je příliš líná na to, aby se dokázala uživit	Před školením	1 (14,3 %)	6 (85,7 %)	22	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí	Před školením	0 (0 %)	6 (100 %)	23	33
	Po školení	1 (20 %)	4 (80 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů jsou prostě zlí	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat	Před školením	3 (42,9 %)	4 (57,1 %)	22	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26
Pachatelé těchto trestných činů jsou nemorální	Před školením	3 (42,9 %)	4 (57,1 %)	22	33
	Po školení	1 (25 %)	3 (75 %)	32	26
Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto trestných činů	Před školením	0 (0 %)	6 (100 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Vůči pachatelům těchto trestných činů pomáhá jen	Před školením	1 (14,3 %)	6 (85,7 %)	22	33
	Po školení	0	5	31	26

uplatnění hrubé síly		(0 %)	(100 %)		
Pokud se odsouzení pachatelé těchto trestných činů dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování	Před školením	2	5	22	33
		(28,6 %)	(71,4 %)		
	Po školení	2	3	31	26
		(40 %)	(60 %)		

Poznámka. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty. Odpovědi získané před a po školení pochází od zcela jiných respondentů, nelze se tedy na údaje dívat jako na vývoj postoje, ale pouze jako na postoj dvou různých skupin ve dvou odlišných fázích.

Příloha 5 – Výsledky ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

ATS-21 – pachatelé SMTČ, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

Znění položky	Administrováno	N (%)		Neodpověděli	Nedotázáni
		Souhlas	Nesouhlas		
Tito pachatelé jsou odlišní od ostatních lidí	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26
Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností	Před školením	3 (37,5 %)	5 (62,5 %)	21	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů mají city stejně jako všichni ostatní	Před školením	4 (66,7 %)	2 (33,3 %)	23	33
	Po školení	4 (100 %)	0	32	26
Pachatelům těchto trestných činů se nedá příliš věřit	Před školením	5 (83,3 %)	1 (16,7 %)	23	33
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26
Se spoustou	Před školením	2	2	25	33

pachatelů		(50 %)	(50 %)		
těchto					
trestných činů	Po školení	3	1	32	26
dokážu vyjít		(75 %)	(25 %)		
Podej	Před školením	1	4	24	33
pachatelovi		(20 %)	(80 %)		
tohoto					
trestného činu	Po školení	2	3	31	26
prst a vezme si		(40 %)	(60 %)		
celou ruku					
Pachatelé	Před školením	5	1	23	33
těchto		(83,3 %)	(16,7 %)		
trestných činů					
potřebují	Po školení	5	0	31	26
náklonnost a		(100 %)	(0 %)		
chválu stejně					
jako kdokoli					
jiný					
Snaha o	Před školením	0	6	23	33
nápravu		(0 %)	(100 %)		
pachatelů					
těchto	Po školení	1	4	31	26
trestných činů		(20 %)	(80 %)		
je ztráta času a					
peněz					
Pachatelé	Před školením	5	1	23	33
těchto		(83,3 %)	(16,7 %)		
trestných činů					
nejsou lepší ani	Po školení	4	1	31	26
horší než		(80 %)	(20 %)		
ostatní lidé					

V kontaktu s pachateli těchto trestných činů je třeba se mít neustále na pozoru	Před školením	6 (100 %)	0 (0 %)	23	33
	Po školení	3 (60 %)	2 (40 %)	31	26
Pokud respektujete pachatele těchto trestných činů, respektují vás také	Před školením	3 (50 %)	3 (50 %)	23	33
	Po školení	4 (80 %)	1 (20 %)	31	26
Pachatelé těchto trestných činů myslí pouze na sebe	Před školením	3 (50 %)	3 (50 %)	23	33
	Po školení	1 (20 %)	4 (80 %)	31	26
Někteří pachatelé těchto trestných činů mají mou plnou důvěru	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	1 (25 %)	3 (75 %)	32	26
Většina pachatelů těchto trestných činů je příliš líná na to, aby se	Před školením	2 (40 %)	3 (60 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26

dokázala uživit

Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	2 (50 %)	2 (50 %)	32	26
Pachatelé těchto trestných činů jsou prostě zlí	Před školením	1 (25 %)	3 (75 %)	25	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	32	26
Pachatelé těchto trestných činů se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat	Před školením	1 (16,7 %)	5 (83,3 %)	23	33
	Po školení	0 (0 %)	4 (100 %)	33	26
Pachatelé těchto trestných činů jsou nemorální	Před školením	3 (50 %)	3 (50 %)	23	33
	Po školení	1 (25 %)	3 (75 %)	32	26
Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto trestných činů	Před školením	0 (0 %)	5 (100 %)	24	33
	Po školení	0 (0 %)	5 (100 %)	31	26

Vůči pachatelům těchto trestných činů pomáhá jen uplatnění hrubé síly	Před školením	0 (0 %)	6 (100 %)	23	33
Pokud se odsouzení pachatelé těchto trestných činů dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování	Před školením	2 (33,3 %)	4 (66,7 %)	23	33
	Po školení	2 (40 %)	3 (60 %)	31	26

Poznámka. Uvedená procenta vycházejí pouze z počtu respondentů, kteří na otázku odpověděli, osoby, kterým otázka nebyla položena a které neodpověděly, nejsou zahrnuty. Odpovědi získané před a po školení pochází od zcela jiných respondentů, nelze se tedy na údaje dívat jako na vývoj postoje, ale pouze jako na postoj dvou různých skupin ve dvou odlišných fázích.

Příloha 6 – Přepis dotazníku, varianta 1 – po školení

1. Prosíme, vyplňte krátké heslo v rozsahu 4-6 písmen, které si budete pamatovat i do budoucna

2. Podařilo se vám vyplnit dotazník před školením?

- Ano
- Ne

3. Jaké je vaše pohlaví?

- Muž
- Žena
- Jiné

4. Jaký je váš věk?

5. Jak dlouho vykonáváte vaši současnou profesi?

6. V jaké jste v současné době pracovní pozici?

7. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

8. V jak velké obci žijete?

9. Prosím zhodnoťte, nakolik odpovídal obsah školení vašim potřebám

0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

- Novost informací
- Srozumitelnost a přehlednost informací
- Praktická využitelnost informací

10. Prosím zhodnoťte, jak jste celkově spokojený se školením

0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

11. Doplňte prosím co považujete za přínosné a co by vás v souvislosti se školením dále zajímalo pro vaši praxi

12. Prosím zhodnoťte, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafile

0 (vůbec nerozumím) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela rozumím)

13. Chtěl byste se dále vzdělávat v oblasti psychologie sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

14. Přišel jste ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

15. Pokud ano, byli mezi těmito lidmi lidé s parafilii?

- Ano
- Ne
- Nevím

16. Prosím označte, jestli jste během své praxe pracoval na případě, který se týkal těchto deliktů

Pouze možnost ano, jinak nic

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

17. Kolik procent těchto deliktů je pácháno lidmi s parafilii?

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

18. Myslíte, že by vás ve vaší praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci?

- Ano
- Ne
- Nevím

19. Pokud ano, pak jak?

20. Když se ve vaší praxi potkáte s člověkem s parafilní preferencí, tak byste ho nejraději... (více možností)

- Odkázal na odbornou pomoc
- Snažil bych se mu čin prokázat, aby získal nejvyšší možnou trestní sazbu
- Případ bych prošetřil stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého

- Předal bych případ kolegovi, abych se jím nemusel zabývat

21. Prosím zhodnot'te, nakolik se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

22. Změnila účast na školení vnímání vašich kompetencí pro práci s tímto typem pachatelů a podezřelých? Prosíme o krátké odůvodnění a upřesnění, co konkrétně vám pomohlo

23. Prosím zhodnot'te, nakolik je pro vás příjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

24. Změnila účast na školení vnímání, nakolik je vám příjemné pracovat s tímto typem pachatelů a podezřelých? Prosíme o krátké odůvodnění a upřesnění, co konkrétně vám pomohlo

25. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

Ano – Ne

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit

- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

26. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

Ano – Ne

- Tito pachatelé jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou oběti okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz

- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

27. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím sexuálním zájmem o děti (pedofilní preference) a dospívající dívky či chlapce (hebefilie), kteří nikdy nespáchali žádný zločin

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající

- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

28. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím zájmem o sexuálně motivované násilí (např. sexuální sadisté či sexuální agresori), kteří nikdy nespáchali žádný zločin.

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

29. + návrhy, postřehy, připomínky

Příloha 7 – Přepis dotazníku – varianta 1, před školením

1. Prosíme vyplňte krátké heslo v rozsahu 4-6 písmen, které si budete pamatovat i do budoucna

2. Jaké je vaše pohlaví?

- Muž
- Žena
- Jiné

3. Jaký je váš věk?

4. Jak dlouho vykonáváte vaši současnou profesi?

5. V jaké jste v současné době pracovní pozici?

6. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

7. V jak velké obci žijete?

8. Zúčastnil jste se v minulosti školení pro práci se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

9. Pokud ano, pak kde?

10. Pokud ano, získal jste v rámci školení znalosti o psychologii sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

11. Prosím zhodnoťte, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafilie

0 (vůbec nerozumím) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela rozumím)

12. Chtěl byste se dále vzdělávat v oblasti psychologie sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

13. Přišel jste ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

14. Pokud ano, byli mezi těmito lidmi lidé s parafilí?

- Ano

- Ne
- Nevím

15. Prosím označte, jestli jste během své praxe pracoval na případu, který se týkal těchto deliktů

Pouze možnost ano, jinak nic

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

16. Kolik procent z těchto deliktů je dle vašeho odhadu pácháno lidmi s parafilii?

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

17. Myslíte si, že by vás ve vaší praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci?

- Ano
- Ne
- Nevím

18. Pokud ano, pak jak?

19. Když se ve vaší praxi potkáte s člověkem s parafilní preferencí, tak byste ho nejraději... (více možností)

- Odkázal na odbornou pomoc
- Snažil bych se mu čin prokázat, aby získal nejvyšší možnou trestní sazbu
- Případ bych prošetřil stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého
- Předal bych případ kolegovi, abych se jím nemusel zabývat

20. Prosím zhodnoťte, nakolik se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

21. Pokud jste uvedli, že se necítíte zcela kompetentní pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte prosím proč

22. Prosím zhodnoťte, nakolik je pro vás příjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

23. Pokud jste uvedli, že vám není zcela příjemné pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte prosím proč

24. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

Ano – Ne

- Tito pachatelé jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou oběti okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný

- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

25. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

Ano – Ne

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také

- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

26. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím sexuálním zájmem o děti (pedofilní preference) a dospívající dívky či chlapce (hebefilie), kteří nikdy nespáchali žádný zločin

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající

- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

27. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím zájmem o sexuálně motivované násilí (např. sexuální sadisté či sexuální agresori), kteří nikdy nespáchali žádný zločin.

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

28. + návrhy, postřehy, připomínky

Příloha 8 – Přepis dotazníku – varianta 2, po školení

1. Prosím zhodnot'te, nakolik kurz splnil Vaše očekávání

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

- Novost informací
- Srozumitelnost a přehlednost informací
- Praktická využitelnost informací
- Obsahová stránka kurzu
- Použití výukových metod
- Úroveň výuky
- Odborné znalosti lektorů
- Ochota lektorů

2. Prosím zhodnot'te, jak jste celkově spokojený se školením

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

3. Co nového jste se v kurzu naučil?

4. V čem vám absolvování kurzu může pomoci ve vaší práci?

5. Co si myslíte, že by se mělo na kurzu zlepšit?

6. Chtěl/a byste se dále vzdělávat v oblasti sexuálního násilí?

7. Prosím, zhodnot'te, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafilie (nebo-li sexuální deviace)

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

8. Prosím zhodnot'te, o kolik procent se díky školení zlepšily:

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Vaše znalosti ohledně parafilií
- Vaše kompetence pro práci s lidmi s parafilií
- Vaše ochota pro práci s lidmi s parafilií

9. Prosím zhodnot'te, na kolik procent se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých:

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery

- Práce s lidmi s parafilemní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s lidmi s parafilemní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachatelem kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

10. Pokud jste uvedli, že se necítíte zcela kompetentní pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč?

11. Prosím zhodnoťte, na kolik procent je pro vás nepříjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilemní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s lidmi s parafilemní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachatelem kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

12. Pokud jste uvedli, že je Vám nepříjemné pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč?

Příloha 9 – Přepis dotazníku – varianta 2, před školením

1. Prosím vyplňte krátké heslo na 4-6 písmen k zapamatování a vyplnění dotazníku po školení

2. Jaké je vaše pohlaví?

3. Jaký je váš věk?

4. Jak dlouho vykonáváte vaši profesi?

5. V jaké jste pracovní pozici?

6. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

7. V jak velkém městě žijete?

8. Zúčastnil jste se v minulosti školení pro práci se sexuálními delikventy?

9. Pokud ano, pak kde?

10. Pokud jste se zúčastnil/a školení, získal/a jste v rámci školení znalosti o psychologii sexuálního násilí?

11. Prosím, zhodnoťte, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafilie (nebo-li sexuální deviace)?

0 (vůbec nerozumím) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela rozumím)

12. Přišel/a jste ve své praxi do přímého kontaktu s lidmi s parafilní sexuální preferencí a/nebo sexuálními delikventy?

13. Pracoval/a jste na případu, který se týkal sexuální násilí/zneužívání?

14. Chtěl/a byste se dále vzdělávat v oblasti sexuálního násilí?

15. Přišel/a jste ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy?

16. Pokud ano, byli mezi těmito lidmi lidé s parafilí?

17. Prosím označte, jestli jste během své praxe pracoval na případu, který se týkal těchto deliktů

Ano – ne

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

18. Myslíte si, že by Vás ve Vaší praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci?

- Ano

- Ne
- Nevím

19. Pokud ano, pak jak?

20. Prosím zhodnoťte, na kolik procent se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

21. Pokud jste uvedli, že se necítíte zcela kompetentní pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč?

22. Prosím zhodnoťte, na kolik procent je pro vás nepříjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

23. Pokud jste uvedli, že je Vám nepříjemné pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč?

Příloha 10 – Přepis dotazníku – Varianta 3, před školením

1. Prosíme, vyplňte krátké heslo v rozsahu 4-6 písmen k zapamatování do budoucna

2. Jaké je vaše pohlaví?

- Muž
- Žena
- Jiné

3. Jaký je váš věk?

4. Jak dlouho vykonáváte vaši profesi?

5. V jaké jste pracovní pozici?

6. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

7. V jak velké obci žijete?

8. Zúčastnil jste se v minulosti školení pro práci se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

9. Pokud ano, pak kde?

10. Pokud ano, získal jste v rámci školení znalosti o psychologii sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

11. Prosím zhodnoťte, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafilie

0 (vůbec) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela rozumím)

12. Chtěl byste se dále vzdělávat v oblasti psychologie sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

13. Přišel jste ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

14. Pokud ano, byli mezi těmito lidmi lidé s parafilii?

- Ano

- Ne
- Nevím

15. Prosím označte, jestli jste během své praxe pracoval na případu, který se týkal těchto deliktů

Pouze možnost ano, jinak nic

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

16. Kolik procent z těchto deliktů je dle vašeho odhadu pácháno lidmi s parafilii?

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

17. Myslíte si, že by vás ve vaší praxi ovlivnilo zjištění, že má pachatel parafilní preferenci?

- Ano
- Ne
- Nevím

18. Pokud ano, pak jak?

19. Když se ve vaší praxi potkáte s člověkem s parafilní preferencí, tak byste ho nejraději... (více možností)

- Odkázal na odbornou pomoc
- Snažil bych se mu čin prokázat, aby získal nejvyšší možnou trestní sazbu
- Případ bych prošetřil stejně jako v případě jakéhokoli jiného podezřelého
- Předal bych případ kolegovi, abych se jím nemusel zabývat

20. Prosím zhodnot'te, na kolik procent se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

21. Pokud jste uvedli, že se necítíte zcela kompetentní pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte prosím proč

22. Prosím zhodnot'te, na kolik procent je pro vás nepříjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

23. Pokud jste uvedli, že je vám nepříjemné pracovat s výše uvedenými typy pachatelů nebo podezřelých, uveďte, prosím, proč

24. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů.

0 (naprosto nesouhlasím) – 1 (nesouhlasím) – 2 (spíše souhlasím) – 3 (souhlasím) – 4 (naprosto souhlasím)

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz

- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

25. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím sexuálníím zájmem o děti (pedofilní preference) a dospívající dívky či chlapce (hebefilie), kteří nikdy nespáchali žádný zločin

0 (naprosto nesouhlasím) – 1 (nesouhlasím) – 2 (spíše souhlasím) – 3 (souhlasím) – 4 (naprosto souhlasím)

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv

- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

26. + návrhy, postřehy, připomínky

Příloha 11 – Přepis dotazníku – varianta 3, po školení

Podařilo se vám vyplnit dotazník před školením?

- Ano, den před školením
- Ano, ráno před školením
- Ne, bohužel

2. Prosíme, vyplňte krátké heslo v rozsahu 4-6 písmen, které si budete pamatovat i do budoucna

3, 4. 2x Prosím, vyplňte stejné heslo, které jste vložil/a při vyplňování dotazníku před školením

5. Jaké je vaše pohlaví?

- Muž
- Žena
- Jiné

6. Jaký je váš věk?

7. Jak dlouho vykonáváte vaši současnou profesi? Uved'te přibližný počet let

8. V jaké jste v současné době pracovní pozici? (Otázka není povinná)

9. V jak velké obci žijete?

10. Prosím zhodnot'te, nakolik kurz splnit vaše očekávání

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

- Novost informací
- Srozumitelnost a přehlednost informací
- Praktická využitelnost informací
- Obsahová stránka kurzu
- Použití výukových metod
- Úroveň výuky
- Odborné znalosti lektorů
- Ochota lektorů

11. Prosím zhodnot'te, jak jste celkově spokojený se školením

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

12. Co nového jste se v kurzu naučil a v čem vám to může pomoci ve vaší práci? Pokud jste se nic nového nenaučil, napište, proč tomu tak je

13. Co si myslíte, že by se mělo na kurzu zlepšit? Můžete uvést cokoli

14. Chtěl byste se dále vzdělávat v oblasti psychologie sexuálního násilí?

- Ano
- Ne

15. Přišel jste ve své praxi do přímého kontaktu se sexuálními delikventy?

- Ano
- Ne

16. Pokud ano, byli mezi těmito lidmi lidé s parafilii?

- Ano
- Ne
- Nevím

17. Prosím označte, jestli jste během své praxe pracoval na případu, který se týkal těchto deliktů

Pouze možnost ano, jinak nic

- Kontaktní sexuální násilí na dětech
- Kontaktní sexuální násilí na dospělých
- Užívání dětské pornografie
- Kybergrooming se zaměřením na děti

18. Prosím zhodnoťte, nakolik si myslíte, že rozumíte tomu, co jsou parafilie (neboli sexuální deviace)?

Škála 0 (vůbec ne) – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (zcela)

19. Prosím zhodnoťte, o kolik procent se díky školení zlepšily:

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Vaše znalosti ohledně parafilii
- Vaše kompetence pro práci s lidmi s parafilii
- Vaše ochota pro práci s lidmi s parafilii

20. Prosím zhodnoťte, nakolik se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých:

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

21. Prosím zhodnoťte, nakolik je pro vás příjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

Zcela – částečně ano – ne

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

22., 23. 2x Prosím zhodnoťte na kolik procent se cítíte kompetentní pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

24., 25. 2x Prosím zhodnoťte, na kolik procent je pro vás nepříjemné pracovat s těmito typy pachatelů nebo podezřelých

0 – 10 – 20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 70 – 80 – 90 – 100

- Práce s uživateli dětské pornografie
- Práce s kybergroomery
- Práce s lidmi s parafilní preferencí, kteří jsou podezřelí ze sexuálně motivovaného trestného činu
- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dětech

- Práce s pachateli kontaktního sexuálně motivovaného trestného činu na dospělých

26. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o děti a dospívající

Ano – Ne

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

27. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů, kteří se sexuálně zajímají převážně o dospělé

Ano – Ne

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat
- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

28. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím sexuálním zájmem o děti (pedofilní preference) a dospívající dívky či chlapce (hebefilie), kteří nikdy nespáchali žádný zločin

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali

- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

29. Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím zájmem o sexuálně motivované násilí (např. sexuální sadisté či sexuální agresori), kteří nikdy nespáchali žádný zločin.

Ano – Ne

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach

- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavit bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví

30., 31. 2x Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají pachatelů sexuálně motivovaných trestných činů.

0 = naprosto nesouhlasím, 1 = nesouhlasím, 2 = spíše souhlasím, 3 = souhlasím, 4 = naprosto souhlasím

- Tito pachatelů jsou odlišní od ostatních lidí
- Většina pachatelů těchto trestných činů jsou obětí okolností
- Pachatelé těchto TČ mají city stejně jako všichni ostatní
- Pachatelům těchto TČ se nedá příliš věřit
- Se spoustou pachatelů těchto TČ na dětech dokážu vyjít
- Podej pachatelovi tohoto TČ prst a vezme si celou ruku
- Pachatelé těchto TČ potřebují náklonnost a chválu stejně jako kdokoli jiný
- Snaha o nápravu pachatelů těchto TČ je ztráta času a peněz
- Pachatelé těchto TČ nejsou lepší ani horší než ostatní lidé
- V kontaktu s pachateli těchto TČ je třeba se mít neustále na pozoru
- Pokud respektujete pachatele těchto TČ, respektují vás také
- Pachatelé těchto TČ myslí pouze na sebe
- Někteří pachatelé těchto TČ mají mou plnou důvěru
- Většina pachatelů těchto TČ je příliš líná na to, aby se dokázala uživit
- Nevadilo by mi mít za souseda pachatele tohoto trestného činu, který se léčí
- Pachatelé těchto TČ na dětech jsou prostě zlí
- Pachatelé těchto TČ se vždy snaží prostřednictvím někoho něco získat

- Pachatelé těchto TČ jsou nemorální
- Rád bych se stýkal s nějakými pachateli těchto TČ
- Vůči pachatelům těchto TČ pomáhá jen uplatnění hrubé síly
- Pokud se odsouzení pachatelé těchto TČ dobře chovají, měli by být podmíněně propuštěni za dobré chování

32., 33. 2x Prosím vyznačte, zda souhlasíte s následujícími tvrzeními. Tvrzení se týkají lidí s převažujícím sexuálním zájmem o děti (pedofilní preference) a dospívající dívky či chlapce (hebefilie), kteří nikdy nespáchali žádný zločin.

0 = naprosto nesouhlasím, 1 = nesouhlasím, 2 = spíše souhlasím, 3 = souhlasím, 4 = naprosto souhlasím

- Člověk si může svůj sexuální zájem zvolit
- Tito lidé si tento sexuální zájem záměrně vybrali
- Lidé mají na výběr, zda se budou sexuálně zajímat převážně o děti a dospívající, či nikoli
- Člověk s převažujícím sexuálním zájmem o děti nebo dospívající je zvrhlý sexuální predátor
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro děti
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro adolescenty
- Lidé s tímto sexuálním zájmem jsou nebezpeční pro dospělé
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, cítím strach
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, mám s nimi soucit
- Když se zamýšlím nad lidmi s tímto sexuálním zájmem, vzbuzují ve mně hněv
- Přátelil bych se s člověkem, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít souseda, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Nevadilo by mi mít v práci kolegu, který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Bavil bych se s člověkem který se sexuálně zajímá převážně o děti nebo dospívající
- Tito lidé by měli být zavřeni ve vězení
- Bylo by lépe, kdyby tito lidé byli raději mrtví